

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้สมาชิกฯ มาประชุมครบ
องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ผมจะกราบเรียนที่ประชุมทราบ
เรื่องแรกคือ รับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งรองประธาน
วุฒิสภา

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
ขอเชิญท่านสมาชิกฯ โปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ เชิญท่านเลขาธิการครับ
(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุม ได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟัง
พระบรมราชโองการ)

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

ความพิสูจน

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๗/๐ค

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 2105
วันที่ 26 มี.ค. ๕๖
เวลา 17.15 น.
ส่ง ตำหนักการประมุข

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งรองประธานวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างอิง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๑๐๐๕
ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาประกาศพระบรมราชโองการในเรื่องนี้

ตามที่ได้แจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพฤหัสบดีที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้ลงมติเลือกนายสุชน ชาลีเครือ เป็นรองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง และขอให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งผู้มีนามดังกล่าวข้างต้น เป็นรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ตามความในมาตรา ๑๕๑
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป นั้น

บัดนี้ ได้มีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายสุชน ชาลีเครือ
เป็นรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง แล้ว ดังสำเนาประกาศพระบรมราชโองการที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ หิรัณยะวาสิต)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี รักษาการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(1024/C/S)

(ล้าเนา)
ประกาศ
แต่งตั้งรองประธานวุฒิสภา

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลาออกจากตำแหน่งรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และวุฒิสภาได้ลงมติเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ เลือกนายสุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา เป็นรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง

จึงแต่งตั้งให้นายสุชน ชาลีเครือ เป็นรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ตามความในมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ เชิญท่านเลขาธิการ
เชิญท่านรองประธานสภา คนที่หนึ่ง ทำหน้าที่ครับ

(นายมนตรี รูปสุวรรณ เลขาธิการวุฒิสภา ได้เรียนเชิญ นายสุชน ชาลีเครือ
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ขึ้นบัลลังก์เพื่อทำหน้าที่รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง)

ประธานวุฒิสภา : ยินดีต้อนรับท่านรองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ถือว่า
ได้เริ่มทำหน้าที่ครับ

ต่อไปผมมีเรื่องกราบเรียนที่ประชุมรับทราบเหตุขัดข้องไม่อาจบรรจุ
กระทู้ถามเข้าระเบียบวาระประชุมภายใต้กำหนดเวลาตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓๖ วรรคสาม
ได้จำนวน ๑ กระทู้ กระทู้ถาม เรื่อง การอุดหนุนเงินค่าใช้จ่ายรายหัวนักเรียนในระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ของท่านอนันต์ ผลอำนวย
เป็นผู้ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาฯ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องต่อไป ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า ในคราว
ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖
ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมและมีมติดังนี้

เรื่องแรก เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการขนส่ง
ทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วย จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งสองฉบับได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) แล้ว

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ.....1958.....
วันที่.....พ.ค. 2546.....
เวลา.....15.00.....น.

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๕๔๖

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติรถยนต์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๐๘๒๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา นั้น
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ (๓)
จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบ

ประธานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา
๑๑๐๖ / ๒๕๔๖
๒๕ / ๓.๒ / ๒๕๔๖
๑๕.๐๐ น.
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๑๒๕
๐ ๒๓๕๗ ๓๒๐๙

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๑ / ๒๕๔๖ วันที่ ๒๐ / ๓ / ๒๕๔๖
เวลา ๑๕.๐๐ น. ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ของวุฒิสภา และได้มีการกำหนดบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) เป็นจำนวนสภานะ ๑๒ ท่าน

- ๒/๑

ด้านกฎหมาย
พ.ม. ๐๐๑๔/๒๕๕๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 1957
วันที่..... ร.ก. 2546
เวลา..... 15.00 น.

สภาผู้แทนราษฎร ส่ง สำนักการประชุม
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๗/๕๔๖๗ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่าวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้มายังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อดำเนินการต่อไป ตามมาตรา ๑๗๕ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม จึงกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นจำนวนสภาละ ๑๒ คน และได้ลงมติตั้งบุคคลดังต่อไปนี้เป็นกรรมการร่วมกันฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร

๑. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	๒. รองศาสตราจารย์จักรกฤษณ์ ควรพจน์
๓. นายเจริญ คัมภีร์ภาพ	๔. นายชลน่าน ศรีแก้ว
๕. นายนริศ ชำนาญกุล	๖. นายบัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์
๗. นายปภิต พัฒนกุล	๘. นายประวิช รัตนเพียร
๙. นายยรรยง พวงราช	๑๐. นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล
๑๑. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	๑๒. นายอลงกรณ์ พลบุตร

จึงกราบเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

๒/๐/๒๕๔๖ วันที่ ๒๐ มี.ค. ๒๕๔๖

15/10 น. ส่ง กลุ่มงาน พ.ร.ม.

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๑๒๕

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ 27 / 2546

วันที่ 20 มี.ค. 2546

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน
เรื่องด่วนเรื่องแรก ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภา
ได้ลงมติขยายเวลาออกไปแล้ว ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันศุกร์ที่ ๒๘
มีนาคม ๒๕๔๖ คือในวันพรุ่งนี้ เพราะฉะนั้นในวันนี้จะขอความกรุณาพิจารณาให้แล้วเสร็จ
~~สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้~~ มิฉะนั้นจะไปกระทบการรายงานของรัฐบาลในวันพรุ่งนี้
ซึ่งเราได้วางแผนใช้เวลากันไปแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ระหว่างที่คณะกรรมการ
เข้าประจำที่ กราบเรียนท่านสมาชิกฯ สั้น ๆ ว่า เมื่อคราวที่แล้วเราได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จ ๗ มาตรา และกำลังพิจารณามาตรา ๘/๑ และมาตรา ๘/๑
นั้นเราได้อภิปรายข้อพิจารณาและข้อคิด ข้อเสนอแนะของสมาชิกวุฒิสภากันอย่าง
กว้างขวาง ในมาตรา ๘ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้นทางกรรมาธิการวิสามัญได้นำไปแก้ไข
ตามที่ข้อเสนอแนะของวุฒิสภาเรา ดังนั้นในวันนี้เราก็จะพิจารณามาตรา ๘/๑ ต่อไป
แต่ขอเรียนข้อสังเกตไว้ว่ามาตรา ๘/๑ มีอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นแรกคือ การทำบัตรหรือว่า
การควบคุมในเรื่องของบัตรประจำตัว และประเด็นที่ ๒ ของท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร
ศรีคงคา เป็นประเด็นของการดูแลเกี่ยวกับสถานบริการ เพราะฉะนั้น ๒ ประเด็นนี้ต่างกัน
โดยสาระสำคัญเลย ฉะนั้นการหาข้อยุติก็จะหาข้อยุติทีละครั้ง ซึ่งแล้วแต่ที่ประชุมจะ
เห็นชอบ เชิญท่านเลขานุการดำเนินการ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘/๑
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : เชิญประธานคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมการ

ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๘/๑ ดังกล่าวนี้ที่ประชุมได้มอบและขอให้กรรมการแก้ไข เพื่อนำมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง จึงขอความกรุณาท่านประธานฯ ให้ท่านเลขาฯ ช่วยอ่าน มาตรา ๘/๑ ที่ได้เสนอแก้ไขมาเพื่อพิจารณาก่อนที่จะพิจารณาค่อยไปครับ

- ๓/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

มาตรา ๘/๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงาน ก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ

ในกรณีที่รายการในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถาน บริการแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

การจัดทำ การเก็บรักษา และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงบัตรประวัติ ให้เป็น ไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ก็ต้องขอบคุณคณะกรรมการที่ไปแก้ไข ปรับปรุงมา ทีนี้ผมเองก็ยังไม่ค่อยชัดเจน ขออนุญาตเรียนถามผ่านไปยังท่านประธาน คณะกรรมการ คือในวรรคสุดท้ายที่เพิ่มว่า การจัดทำบัตรประวัติให้ เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ผมค่อนข้างเป็นห่วงมากกว่าพอไปดูเกณฑ์ เดิมที่ตามที่ผมได้ยกมาราวที่แล้ว คือเกณฑ์เดิมนี้ยังไม่ไปบอกชัดเจนว่ารับทำงานในหน้าที่ ตรงนี้แหละที่จะไต่ถามว่ารับทำงานในหน้าที่ผู้บ้ำเรอ จะบรรจุตรงนั้น ละนั้นเป็นไปได้หรือไม่ ที่เราจะเขียนชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ทำงานในสถานบริการนี้อยู่ในท้ายวรรคสอง มาตรา ๑๔ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานใน สถานบริการ โดยไม่ระบุหน้าที่ คล้าย ๆ อย่างนั้นได้หรือไม่ เพราะมีเช่นนั้นผมเกรงว่าพอถึง รายละเอียดในบัตร บัตรตรงนั้นแหละว่าเป็นผู้บ้ำเรอเข้าไป จะไปเสร็จตรงนั้นเหมือนเดิม ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตเรียนถามครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ

สิ่งที่กรรมการเป็นห่วงนี่ก็คือเรากำลังพิจารณาจะทำประวัติของผู้ที่จะเข้าไปทำงานในสถานบริการ ประวัติในที่นี้ก็คือจะต้องมีรายละเอียดว่าเข้าไปทำอะไร เพราะฉะนั้นถ้าไม่ใส่เลขนี้หรือใส่เป็นพนักงานเลข ๆ นี่ก็ขัดวัตถุประสงค์ว่าจะเข้าไปทำอะไร แต่ก็ต้องแยกออกมาก่อนว่า สถานบริการดังกล่าวนี้ไม่ได้เข้าไปค้าประเวณี เพียงแต่เข้าไปทำงานในสถานบริการ เพียงแต่ถ้าจะเขียนว่า อย่าไปใส่หรืออย่าไปเขียนว่าเข้าไปทำอะไรก็จะขัดกับเจตนารมณ์ เป็นไปได้แบบนี้ใหม่ ๆ ในการทำประวัติดังกล่าวนี้ให้ใส่เป็นข้อสังเกตไปว่าวิธีการจะบันทึกประวัตินั้นก็ให้ใส่ไปในแนวทางที่จะไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำงานในสถานบริการ และเวลาเขาไปปฏิบัติออกหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงถ้ารัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องตอบรับในข้อสังเกตดังกล่าว ข้อกังวลใจอันนี้ก็จะหมดไป แต่ถ้าไม่เขียนอะไรเลยก็ผิดปกติหรือผิดวิสัยของการที่จะทำประวัติว่าจะทำไปเพื่ออะไรครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์วัลลภคิดใจไหมครับ ท่านกรรมการจะใส่ไว้ในข้อสังเกตตามที่อาจารย์นำเสนอ อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมก็ยังคิดใจ เพราะเนื่องจากคำว่า “บัตรประวัติ” นี้ ประวัตินี้จะบอกถึงกระทั่งว่าสามีภรรยาเป็นใคร ลูกเค้าเหล่านี้อะไร อันนี้ที่จะไปทะเลซนเข้ากับอาชีพที่เขาทำงานอยู่ ตรงนี้ที่ผมคิดว่าเป็นประเด็นที่ที่ประชุมนี้ได้ดึงเอาไว้ ผมยังรู้สึกว่ามันน่าจะระบุได้ชัดเจนกว่านี้ มากกว่าจะไปตั้งข้อสังเกต เพราะว่าการตั้งข้อสังเกตของเราทุกครั้งที่ผมทราบมาก็คือว่า รัฐบาลไม่ได้เคยทำตามสักครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมบурณ์ ทองบูรณ ครับ

นายสมบурณ์ ทองบูรณ (ชโสร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 สมบурณ์ ทองบูรณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดชโสร ท่านประธานฯ ครับ
 คือความจริงทางกรรมาธิการเขาแก้มาดี แต่แก้แล้วอย่างไรทางผมเองก็ยังไม่กังวล เหมือนกับ
 ท่านอาจารย์วัลลภที่อภิปรายสักครู่ที่ท่านประธานฯ เนื่องจากก็ย้อนไปตรงที่มาตรา ๓
 มีคำ ๆ เดียวที่สนใจคือคำว่า “บ่าเรอ” เพราะฉะนั้นต้องให้ไม่เขียนตรงนี้ สุดท้ายก็ต้อง
 เขียนว่า ประวัติ นางสาวนี้ นายนี้ ทำหน้าที่บ่าเรอในสถานแห่งนั้น ถ้าเป็นไปได้
 ท่านประธานฯ ครับ โหน ๆ ก็แก้มาแล้ว ถ้าจะย้อนไปตัดคำว่า “บ่าเรอ” ออกได้ไหม
 เปลี่ยนคำใหม่เป็นผู้บริการ เป็นทำนองนั้นแหละครับ เด็กยกกาแฟ ทำนองนี้ก็ยอมจะได้
 ท่านประธานฯ ก็ตั้งใจประเด็นนี้ท่านประธานฯ ครับ กลัวเป็นห่วงว่าเมื่อแก้ตัวไปแล้ว
 ออกไปแล้ว มีลูก ป้าตัวเอง แม่ตัวเอง ทำงานเกี่ยวกับบ่าเรอเป็นตราบาปท่านประธานฯ
 ก็ฝากกรรมาธิการก็ประเด็นนี้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่ามาตราใหม่ที่ร่างขึ้นมา
 เป็นผลจากการประนีประนอมและเห็นพ้องต้องกันว่า ประวัติ~~นี้~~จำเป็นจะต้องมีเพื่อเหตุผล
 ในการควบคุมและติดตาม ถ้าเกิดปัญหาอาชญากรรมอะไรขึ้น ที่ประชุมก็รับตรงนั้น
 ขณะเดียวกันเราก็วิตกว่า โดยเฉพาะกรณีของหญิงบ่าเรอจะเกิดเป็นประวัติที่ติดตัวเขาไป
 ในที่สุดก็มีมติกันว่าให้กรรมาธิการไปร่างมาใหม่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากรรมาธิการมีหน้าที่
 ที่จะต้องนำข้อวิตกของที่ประชุมมาร่างให้ปรากฏในนี้ อันนี้คือกรอบที่ผมเข้าใจ แต่เมื่อ
 พิจารณาแล้ว ขอรกัยที่เอ่ยนามท่านอาจารย์วัลลภชี้ไว้ ที่ร่างมายังไม่สามารถที่จะคุ้มครอง
 ผู้บริการได้ ฉะนั้นสิ่งที่อาจารย์วัลลภเสนอ จึงขอเรียนหาหรือท่านกรรมาธิการ ช่วยเขียน
 ให้ชัดอย่างในที่ประชุมต้องการว่า วรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ
 จัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ เดิมไปอีกนิดเดียว
 เท่านั้นเองว่า “โดยไม่ต้องระบุหน้าที่ที่ทำในสถานบริการนั้น” คือหมายความว่า จะเป็น
 เด็กเสิร์ฟ (Serve) เป็นหมอนวดอะไรก็แล้วแต่ เขาก็มีแค่บัตรว่าพนักงาน เกิดอะไรขึ้น

เราก็สามารถติดตามไปถึงบ้านเขาได้ คำว่า บัทรประวัตินุ่งไปแค่นั้น ส่วนในบัญญัติจริงของทางสถานบริการนั้นเขาต้องมีว่านายแก้วสรรทำอะไร นางแดงทำอะไร อันนี้ก็ไม่ต้องมาอยู่ในบัทรประวัตินั้นแล้วไม่ต้องส่งให้ตำรวจ แต่ใครเป็นพนักงานแล้วก็มีที่อยู่อย่างไร อันนี้คือสาระสำคัญที่ต้องมีซึ่งก็มีแล้ว ช่วยกรุณาบทวนอีกนิดหนึ่งจะได้ก้าวไปส่วนอื่นได้ให้ตรงกับที่พวกเราเคยเถียงกันอยู่ เมื่อตกลงกันแล้วก็ให้ยุติตามนั้นแล้วเดินต่อ

ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวขอทางข้างล่างซัก ๒ คนนะครับ เพราะเผื่อจะประเด็นเดียวกัน แต่ขออย่าให้ซ้ำกับที่ข้อเสนอหรือการอภิปรายของท่านสมาชิกฯ ที่อภิปรายไปแล้ว กรรมการยอมแล้วนะครับ อย่างนั้นกรรมการยอมตามข้อเสนอของท่านอาจารย์แก้วสรร ทีนี้ท่านข้างล่างจะพูดประเด็นเดียวกันหรือเปล่า ประเด็นขณะนี้เราพูดมาตรา ๘/๑ ถัดลงมา ๒ บรรทัดคือในมาตรา ๑๔ แล้วต่อท้ายตามที่อาจารย์แก้วสรรได้พูดครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก ผมอยากจะเรียนถามคณะกรรมการเกี่ยวกับเรื่องคำว่า “บำเรอ” ซึ่งในที่ประชุมคราวที่แล้วนี้ เรามีมติว่าให้ทางคณะกรรมการไปดูคำว่า “บำเรอ” นั้นเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับอื่นหรือไม่ แล้วมีความหมายอย่างไร เราจะแก้ไขคำว่า “บำเรอ” เป็น “บริการ” ได้หรือไม่ ขอให้คณะกรรมการได้ตอบในที่ประชุมว่าเราจะสามารถแก้ไขได้หรือไม่ครับ

ประธานวุฒิสภา : คำว่า บำเรอ ตามที่ท่านสมบูรณ ทองบูรณ เคี้ยวจะ
รอกรรมาธิการตอบนะครับ ท่านจิโรจน์จะถามอันใค้ชู่กันใหม่ครับ คำว่า บำเรอ กับ X
แนวทางของท่านแก้วสรร เชิญครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม จิโรจน์ โชติพันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อสักครู่นี้ที่ท่าน
ประธานฯ บอกว่าคณะกรรมการยอมรับ ผมว่าเพื่อความแน่ใจครับ ก็ยอมรับว่าตัด
มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่งออกทั้งหมดใช่ไหมครับ ถ้าเอาออกทั้งหมดผมพอใจ แต่ถ้าไม่เอาออก
ทั้งหมดผมก็ต้องขออภิปรายต่อ กราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ คือหมายความว่า
๑. พวกที่ทำงานสถานบริการ เรารู้อยู่แล้วว่าเป็นสถานบริการ ถ้ามองแล้วก็เข้าไปในทางที่
ไม่ค่อยดี เพราะฉะนั้นการไปทำประวัติพวกที่ทำงานที่นั่นไม่มีใครอยากให้ทำประวัติครับ
ถ้าจะทำ ทำได้เฉพาะพวกลูกจ้าง แต่ถ้าหญิงบ้เรอ หญิงบริการไปทำ อย่าเลยครับท่าน
ผมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นผมถึงอยากเรียนถามให้แน่ใจว่า หมายความว่า ตัดวรรคหนึ่ง
ออกทั้งหมดใช่ไหมครับ ถ้าตัดอย่างที่ท่านอาจารย์แก้วสรรพูดมา ผมพอใจครับ ขอบคุณ
ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม
อุบล เอื้อศรี ผมมีข้อสงสัยอยู่ ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกทีพูดถึงเรื่องมาตรา ๓ ใน (ก) ทีบอกว่า “ผู้บำเรอสำหรับ
ปรนนิบัติลูกค้า” เมื่อคราวก่อนทีเรามีการอภิปรายกัน มีผู้เสนอให้ปรับปรุงถ้อยคำใน (ก)
ให้เหมาะสม ผมขอเสนออย่างนี้ ไม่ทราบว่าจะได้หรือเปล่าท่านกรรมาธิการครับ แก่เป็นว่า
(ก) ผู้ปรนนิบัติลูกค้า ผู้บำเรอสำหรับปรนนิบัติ นี้หนักเข้าไปอีก หรือจะใช้คำว่า “บริการ”
ผมก็เห็นด้วย แต่ไม่อยากจะใช้คำว่า “บำเรอ”

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ทีร่างมาในมาตรา ๑๔ ผมก็เห็นด้วย
ในถ้อยคำทีร่าง แต่ว่าในประวัตินั้นควรจะบอกว่าทำหน้าที่อะไรด้วย ถ้าเราแก้คำใน
มาตรา ๓ จาก ผู้บำเรอ เป็นทำอย่างอื่น เช่น บริการ หรือ ผู้ปรนนิบัติ เราก็สามารถเรียก
ได้ว่า เป็นผู้ปรนนิบัติลูกค้าเท่านั้นก็ไม่น่าจะเสียหายอะไร ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีที่พิจารณากันตามข้อเสนอของท่านสมาชิกฯ คือคำว่า “บ่าเรอ” ซึ่งพูดถึงมาตรา ๓ ข้อนหลังไป ผมต้องเรียนในกระบวนการประชุมว่า มาตรา ๓ ได้ผ่านมติไปแล้ว ผมขอความกรุณา ถ้าหากว่าจะมีข้อพิจารณาใด ๆ ขอเอาไว้ ให้อัดหรือก่อนจบวาระที่ ๒ เพื่อที่กรรมาธิการจะได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้น กรรมาธิการยื่น เชิญท่านโกมลครับ

นายโกมล จิรัชัยสุทธิกุล (กรรมาธิการ) : กระผม โกมล จิรัชัยสุทธิกุล ในฐานะกรรมาธิการ อยากจะเรียนเสนอด้วยคำที่จะเพิ่มเป็นวรรคท้ายของมาตรา ๑๔ ดังนี้ “การจัดทำบัตรประวัตินั้นอย่างน้อยต้องไม่ระบุหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิด ความเสียหายแก่พนักงานนั้น”

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์แก้วสรรพอใจไหมครับ “อย่างน้อยต้องไม่ ระบุหน้าที่ของเจ้าพนักงานนั้น” กับของอาจารย์แก้วสรร “โดยไม่ต้องระบุหน้าที่” ต่างกันครับ

นายโกมล จิรัชัยสุทธิกุล (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตอ่านทวน อีกครั้งหนึ่งครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายโกมล จิรัชัยสุทธิกุล (กรรมาธิการ) : “การจัดทำบัตรประวัตินั้น อย่างน้อยต้องไม่ระบุหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พนักงานนั้น”

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : รับได้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ผมสงสัยด้วยคำ ที่ท่านกรุณาชี้แจงเมื่อสักครู่ว่า อย่างน้อยนี้ต้องอย่างน้อยว่า ไม่ใช่อย่างน้อยแล้วไปปฏิเสธว่า จะไม่ทำอะไร อย่างน้อยต้องมีอะไรครับ อย่างน้อยไม่ทำอะไร นี่ผมไม่เคยเห็น ท่านไม่ต้อง เอาคำว่า “อย่างน้อย” ได้ไหมครับ ระบุลงไปเลยว่า เราจะไม่ทำครับ

๑๒

๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กิตติกรรม ๕/๓

ประธานวุฒิสภา : ~~ศรี~~ เชิญท่านกรรมาธิการ ~~ศรี~~

นายโกมล จิรัชชสุทธิกุล (กรรมาธิการ) : เห็นด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นไปตามท่านสุนทรเสนอนะครับ เชิญท่าน

พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ~~ศรี~~

Legislative Institutional Repository of Thailand

พลตำรวจตรี สนาม กงเมือง (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม พลตำรวจตรี สนาม กงเมือง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับในมาตราที่ ผมจะเรียนเพื่อเป็นข้อตัดสินใจเล็กน้อยเท่านั้นเอง เพราะผมสังเกตดูในมาตราที่ที่มีการแก้ไข เพิ่มเติมเป็นมาตรา ๑๔ ในรายละเอียดต่าง ๆ คำว่า “คู่เดินร่ำ” ในที่นี้หมายความว่า ผู้ที่เดินร่ำ ในสถานบริการซึ่งเป็นบาร์ หรือไนต์คลับ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น แม้กระทั่งร้านง หรือรองเง็ง อะไรต่าง ๆ ที่นี้ในความเป็นจริงสถานบริการประเภทบาร์หรือไนต์คลับ การขออนุญาตนั้น ผู้ขออนุญาตถูกต้องและตัวของผู้หญิงบริการก็คือที่เราเรียกกัน รู้จักกันในฐานะที่เป็น พาร์ตเนอร์ (Partner) นั้นก็มีมานานแล้ว ร้านก็เช่นเดียวกัน หญิงที่ไปร้านง เขามีสถานที่ ที่ขออนุญาต แล้วผู้หญิงบริการสำหรับร้านงก็มีอยู่เช่นนั้น สถานที่และหญิงบริการจะอยู่ใน สถานที่ที่กำหนด แต่ในความเป็นจริงนั้นมีอีกรูปแบบหนึ่ง ประเภทที่ผมพูดไปแล้ว จะขออนุญาตเพิ่มเติมไม่ได้เลยเป็นนิติ กรรม. ที่ออกมาตอนหลังเพื่อควบคุมสังคมให้อยู่ใน ความสงบเรียบร้อย ไม่มีสิ่งประเภทนี้เพิ่มขึ้น แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริง และขออนุญาตได้ อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดก็คือว่า บาร์ ในบางครั้งในงานบางแห่งเป็นต้นว่า งานฤดูหนาว งานอะไรสำคัญ ๆ ที่เขาจัดขึ้น ทั้งสถานที่เดินร่ำก็ดี ร้านงก็ดี ผู้ที่จัดให้มี ในช่วงระยะเวลาจำกัด ๕ วันหรือ ๑๐ วันของงานที่จัดขึ้นนั้น เขาสามารถที่จะขออนุญาต ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ขออนุญาตจัดให้มีสถานที่เดินร่ำในงานแต่ละครั้งแต่ละคราว มีเวลาจำกัด ชั่วโมง ๕ วันหรือ ๗ วัน ขออนุญาตได้ ยื่นขออนุญาตเช่นเดียวกัน ผู้หญิง ก็แล้วแต่ ผู้ที่จะมาสมัครในแต่ละครั้งแต่ละคราวนั้น ในกรณีอย่างนี้เพียงขออนุญาตให้มี เท่านั้นเอง แต่ประวัติผู้หญิงนี้ไม่มี เช่นเดียวกับงานวัด งานโรงเรียน ที่จะหาเงินเข้าวัด เข้าโรงเรียนก็จัดให้มีร้านง ก็เพียงไปยื่นขออนุญาต ผู้จัดไปขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เท่านั้นเองว่าจะจัดร้านงในงานวัดแห่งนี้ระหว่างวันที่เท่านั้นเท่านี้ ทางผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ออกใบอนุญาตให้ ผู้หญิงเหล่านี้ก็พวกคณะร้านงที่ขึ้นไปไม่มีการทำประวัติ แต่ถ้าเป็น กฎหมายฉบับนี้จะรวมถึงผู้หญิงในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นการเปิดบริการชั่วคราวด้วยหรือไม่ เพราะในแนวของกฎหมายนี้ต่างกัน เดิมที่มีอยู่กับเดี๋ยวนีที่กำลังจะร่างออกไปใหม่ต่างกัน ต้องตอบให้ได้ว่ารวมด้วยหรือไม่ เพราะเดิมเขาชัดเจนมาก ทั้งอาบ อบ นวดก็ดี บาร์ก็ดี ไนต์คลับ ร้านง รองเง็ง เช่นเดียวกันมีสถานที่ที่ขออนุญาตชัดเจน และขณะนี้มารวมถึง

ผู้บริการในสถานที่ต่าง ๆ เหล่านั้นอีก ซึ่งเดิมเพียงแต่ว่า อันที่จริงเป็นแนวทางปฏิบัติ ซึ่งตำรวจเราต้องการที่จะควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อย เราก็หาวิธีการ โดยปฏิบัติ ตามกฎกระทรวงที่จะควบคุมผู้หญิงมาทำงานต่าง ๆ เหล่านั้นได้ เมื่อเกิดเหตุอะไรจะได้ ติดตามได้ สิ่งที่เราทำอย่างไร ~~รับ~~ พาร์ตเนอร์ก็ต้องทำ ผู้หญิงบริการก็ต้องทำ โดยตัวเองไป แล้วนำบัตรประชาชน รูปถ่าย ทะเบียนบ้านไปทำหลักฐานต่าง ๆ แก่นั่นเอง -----

- ๗/๑

แต่ถ้าผู้บริการต่าง ๆ เหล่านี้ไม่มี ~~นะ~~ ~~ครับ~~ เด็กคนรับใช้ แคชเชียร์ (Cashier) ที่คิดเงิน เด็กเสิร์ฟไม่เคยมีเลย แต่ในกฎหมายฉบับนี้จะควบคุมไปหมด ผมว่าท่านต้องดูให้ดี ๆ ~~นะ~~ ~~ครับ~~ ควบคุมไปหมดเลย และความยากลำบากอะไรต่าง ๆ ของบุคคลที่ไปประกอบอาชีพนี้จะมีปัญหา ในเรื่องเดิมไม่มีปัญหา ใครเป็นพาร์ตเนอร์ก็เป็นพาร์ตเนอร์มีประวัติ ประวัติส่วนหนึ่งเก็บไว้ที่ตำรวจ อีกส่วนหนึ่งเก็บไว้ที่สถานที่ที่ขออนุญาต เมื่อเจ้าหน้าที่ไปตรวจไม่ต้องดูที่ทางโรงพักก็ได้ ไปดูที่สถานที่บาร์ ในดัลลัส ร้างเหล่านั้นได้หมด รongเงิงได้หมด เขามีให้ตรวจ แล้วจะต้องมีให้ด้วย ถ้าไม่มีก็ถือว่าไม่ปฏิบัติตาม ~~นะ~~ ~~ครับ~~ แล้วพอมาถึงขณะนี้ ผมว่าหลายคนอ่านดูแล้ววุ่นวายไปหมด แต่ก็ผ่านไปแล้ว ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผมว่าขอให้คิดให้ดี ๆ ถ้าใช้คำพูดอันเดียวว่า ตามที่ประกาศ ในกฎกระทรวงในรายละเอียด กฎหมายอันนี้ก็คงไม่ยืดยาวถึงขนาดนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการมีอะไรเพิ่มเติมไหมครับ ถ้าไม่มี ผมจะขอมตินะครับ เชิญท่านอุบล เอื้อศรี ก่อนครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ~~ท่านประธานฯ~~ ~~ครับ~~ ผม อุบล ครับ ขอนิดเดียวครับท่านประธานฯ ต่อคำอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติสักครั้ง ~~นี้~~ ~~นะ~~ ~~ครับ~~ ว่า กรณีที่ผู้ว่าฯ ขออนุญาตพิเศษสำหรับร้างในงานกุศลคงไม่เข้าในมาตรานี้ เพราะ มาตรา ๑๔ ใช้คำว่า “เริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ” “สถานบริการ” ในคำจำกัดความ ก็หมายถึง สถานที่ตั้งขึ้นเพื่อบริการ โดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ถ้าเป็นกุศล คงไม่เข้า ผมเห็นว่าอย่างนั้น ~~นะ~~ ~~ครับ~~ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ~~ครับ~~

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ~~ท่านประธานฯ~~ ~~ครับ~~ ~~ฯ~~ ผมเอะใจคำว่า “rongเงิง” บังเอิญเรียนถามท่านนิคมนั่งอยู่ข้างหน้าผม เป็น ส.ว. ปักข์ได้ ท่านสันติภาพ ท่านไพจิตร ผมถามว่ายังมีอยู่ไหมrongเงิง ท่านบอกว่าไม่มีแล้ว แล้วไป เปิดดูกฎหมายจริง ๆ ต้นฉบับมาจากปี ๒๕๐๘ ผมก็เรียนว่าวุฒิสภาแห่งนี้เป็นยุคใหม่ ~~นะ~~ ~~ครับ~~ ท่านประธานฯ ในเมื่อrongเงิงไม่มีอยู่แล้ว หายไปจากโลกนี้แล้ว เหมือนโรคฝีดาษ

๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อย่างนี้ แล้วทำไมจึงต้องมาบรรจุคำว่า “รองเง็ง” อยู่ด้วยล่ะครับ จริงอยู่มาตรา ๓ ผ่านไป
แล้วก็จริง ถ้าเป็นไปได้อยากจะให้กรรมการพิจารณาประเด็นด้วยนะครับ ว่ามีอยู่ไหม
ถามเพื่อน ส.ว. ปักข์ได้ว่าไม่มีแล้วครับ ส่วนอีสานไม่ต้องพูดถึง ไม่มีอยู่แล้วครับ
ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญท่านสมศักดิ์ครับ

นายสมศักดิ์ โสธาทรรพพิพิธ (ตรง) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ โสธาทรรพพิพิธ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ขออนุญาต
ท่านประธานฯ ได้ตอบคำถามของท่านสมบุรณ์นะครับ “รองเง็ง” ยังมีอยู่นะครับ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งบ้านผม เขาเรียก “รองเง็งป่า” แล้วก็ยังมีอยู่ที่หลายอำเภอ อำเภอกันตัง
อำเภอปะเหลียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “รองเง็ง” เป็นการแสดงของบรรดาพวกอิสลาม
ขออนุญาตเรียนชี้แจงแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการยังยืนยันตามที่แก้ไขได้รายงาน
ให้ทราบตอนต้น ผมจะขอมติครับ เนื่องจากมาตรา ๘/๑ กรรมการเพิ่มเติมขึ้นใหม่
ท่านจะเห็นด้วยกับกรรมการหรือไม่ครับ มาตรา ๘/๑ ในส่วนของกรรมการที่เพิ่ม
ขึ้นใหม่ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการเพิ่มเติม ขอให้ยกมือ เห็นด้วย
ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นด้วยกับกรรมการขอให้ยกมือ ไม่เห็นด้วย เชิญท่าน
ลงคะแนนครับ และเชิญท่านสมาชิกฯ ที่อยู่ข้างนอกครับ ปิดการลงคะแนนครับ
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
แก้ไข ๗๗ ไม่เห็นด้วย ๑๒ งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่าแก้ไข
เพิ่มเติมตามกรรมาธิการ ~~นะครับ~~

ต่อไปเป็นการลงมติของมาตรา ๘/๑ ที่ขอแปรญัตติเพิ่มเติม
โดย พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ~~นะครับ~~ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการเพิ่มเติมของ
พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ขอให้ยกมือ เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับ
การเพิ่มเติมของ พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ให้ยกมือ ไม่เห็นด้วย ของ
พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา เป็นคนละตอนกัน ~~นะครับ~~ มาตรา ๘/๑ มีอยู่ ๒ ตอน
ตอนที่กรรมาธิการแก้ไขหรือเพิ่มเติม จบไปแล้วนะครับ ตอนนี้เป็นส่วนของ
รายงานท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ขอแปรญัตติเพิ่มเติม ในมาตรา ๑๕/๑
เพราะฉะนั้นท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ตามมาตรา ๑๕/๑
ตามรายงานหน้า (๔) ถ้าท่านเห็นด้วยยกมือ เห็นด้วย คำว่า “เห็นด้วย” คือเห็นด้วยกับ
พันตำรวจเอก ไพจิตร นะครับ เกี่ยวกับการควบคุมสถานที่ครับ ถ้าท่านไม่เห็นด้วย
ในการเพิ่มเติมกับ พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ก็ยกมือ ไม่เห็นด้วย เชิญท่าน
ลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน ~~นะครับ~~ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน ~~นะครับ~~
(มีสมาชิก เห็นด้วย ๒๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖๔ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วย ๒๗ ไม่เห็นด้วย ๖๔
งดออกเสียง ๕ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่าไม่เห็นด้วย ~~นะครับ~~ คือไม่มีการเพิ่มเติม
ตามที่ พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ต่อไปเป็นมาตรา ๙ เชิญท่านเลขานุการ ~~นะครับ~~

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๙ มีการแก้ไข
มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสิลปีชัย เศรษฐศิลป์ ~~นะครับ~~

นายศิลป์ชัย เชษฐศิลป์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ การที่ผมได้สงวนความเห็นไว้ก็เนื่องจากว่าผมเคยทำงาน
ในสถานบริการมาก่อนประมาณปี ๒๕๐๑ - ๒๕๐๒ เนื่องจากครอบครัวมีปัญหาครับ
ตอนนั้นผมเรียนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ ครอบครัวมีปัญหาเรื่องสตางค์
ก็จำเป็นต้องทำงานครับ บังเอิญเพื่อนนักเรียนด้วยกันชักชวนไปทำงานที่ร้านของตัวเอง
ก็เลยทำให้ผมได้มีโอกาสเรียนหนังสือจนจบการศึกษา ผมคิดว่าปัญหาอย่างนี้
คงไม่ได้เกิดกับผมคนเดียว คงเกิดกับคนอื่นเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากว่า
ผมทำงานได้ในปี ๒๕๐๑ - ๒๕๐๒ ที่ทำได้ก็เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติสถานบริการ
ยังไม่มีครับ ก็เลยทำงานได้โดยไม่ผิดกฎหมาย จะเรียกว่าโชคดีก็ได้ครับ ผมจำได้ครับ
ว่าในสถานบริการนั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่เลวร้าย ไม่ได้เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ก็มีการดื่มเหล้า
มีการสูบบุหรี่ มีการพูดคุยก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาครับ ในโทรทัศน์ก็มีเรื่องกินเหล้า
เรื่องสูบบุหรี่ ในโรงภาพยนตร์ก็มีเรื่องกินเหล้า สูบบุหรี่ ไม่ได้หมิ่นเหม่ต่อพฤติกรรม
หรือว่าทำให้เสียชื่อเสียงคนแต่ประการใด หรือว่าบางครอบครัวก็มีครับ หัวหน้าครอบครัว
ก็มีการดื่มเหล้า มีการสูบบุหรี่ แม้แต่ตัวผมนี้ผมก็ไม่ใช่ว่าคนพิเศษไปกว่าคนอื่น ๆ ครับ
เลขทำงานในสถานบริการมาก่อน ผมก็ไม่ได้สูบบุหรี่ ผมก็ไม่ได้ดื่มเหล้า ได้รู้ได้เห็น
มาก่อนครับ ผมอยากจะทำความเข้าใจครับ ท่านประธานฯ ขอเวลาสักนิดหนึ่ง
เพื่อให้คนที่ฟังทางบ้านที่เรากำลังพิจารณาเรื่องสถานบริการนั้นคืออะไร ใน (๑) คือ
สถานที่เต้นรำ ซึ่งปัจจุบันนี้การเต้นรำได้พัฒนาเป็นกีฬา มีการชิงแชมป์โลก
แต่ประเทศไทยเรายกไม่ได้ เต้นรำไม่ได้ เป็นสถานบริการต้องควบคุม ทั้ง ๆ ที่
ในสังคมปัจจุบันเขาพัฒนาไปมาก เดี่ยวนี้มีการออกกำลังกายแบบเต้นที่เขาเรียกว่า
แอโรบิกแดนซ์ (Aerobic dance) ก็เข้าใน (๑) เช่นเดียวกันครับ แต่กฎหมายออกมาว่า
ต้องควบคุมเสียแล้ว แต่ว่าสภาพออกอย่างนี้เป็นพฤติกรรมที่หมิ่นเหม่ ต้องควบคุม
ถ้าขึ้นให้เข้าไปทำงานจะเสียชื่อเสียงคน ซึ่งผมไม่เห็นด้วยครับ ผมจึงขอสงวนความเห็นไว้
ให้เป็นไปตามหลักสากลของเรื่องการแรงงานว่า ถ้าอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปนี้
พ่อแม่ผู้ปกครองยินยอมให้เข้าไปทำเพื่อจะช่วยเหลือครอบครัวหรือว่าเพื่อจะ

๑๘

๑๘๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สรุญญา ๘/๒

ช่วยเหลือตัวเองก็สามารถจะเข้าทำงานได้ แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติ
แรงงานด้วย ให้เป็นสากลเป็นการส่งเสริมให้คนมีงานทำ การที่เราไปปิดกั้นอย่างนี้
เป็นอันตรายต่อสังคม เรื่องจริงในปัจจุบันครับ ท่านประธานฯ ครับ โหน ๑ ก็โหน ๑
แล้วตัวผมเองปัจจุบันเป็นเจ้าของร้านอาหารเล็ก ๆ มีเครื่องดนตรี ๑ ชิ้น ที่จังหวัด
อุทัยธานี ในวันศุกร์ วันเสาร์จะมีลูกค้ามาก วันธรรมดาไม่มีลูกค้า ในวันที่มีลูกค้ามาก
ก็จะมีเด็กนักเรียนเทคนิคที่จังหวัดอุทัยธานีมาของงานทำพิเศษ ที่เขาเคือคร้อนนัน
เขามาขอ อายุเกิน ๑๕ ปีเขาก็มาของงานทำ ทำ ๒ วันที่ร้านของผม เพื่อจะได้เป็น
ค่าใช้จ่ายครับ เป็นค่าอาหารเพื่อจะไปเรียน ผมก็อนุญาตให้เข้ามาทำได้ ปรากฏว่า
ถูกจับครับ ถูกจับทั้ง ๆ ที่คนมาจับบอกว่าไม่อยากจะจับเลย ไม่อยากจับ แต่เนื่องจาก
เป็นนโยบายของรัฐบาลก็ต้องจับกุม เสียค่าปรับไปคนละ ๒๐๐ บาท ผมก็ต้อง
ออกให้อีก ชังโชคคือยังไม่ปิดสถานที่ร้านค้าของผม แต่ก็มีคำเตือนว่าถ้าผิดอีก
จะปิดนะ ร้านขายอาหารอย่างนี้ก็ปิดด้วย ผมก็เลยขอสงวนความเห็นที่ไม่ถูกต้อง
เสียแล้วสังคมของเรานี้ เป็นการปิดกั้นโอกาสที่คนจะไปทำงานโดยสุจริต -----

- ๑๐/๑

ร้านอาหารอย่างนี้ในโทรทัศน์ก็มี ในโรงหนังก็มี ที่ไหนก็มีครับ อย่าคิดว่าจะหมิ่นเหม่
ต่อพฤติกรรมจะนำไปสู่ความเลว ความไม่ดี เดี่ยวจะติดบุหรี่ เดี่ยวจะติดเหล้า ไม่ใช่ครับ
ไม่ใช่เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีโดยทั่วไปอยู่แล้ว จะเป็นการหวังดีจนเกินเหตุหรือเปล่า
อันนี้อยากจะฝากเป็นข้อคิด สมกัเลขขอแก้ไขใหม่ เปิดช่องทางให้เขาเดินปฏิบัติ
ถ้าจะกำหนดไปเลยว่า อย่าไปทำที่อาบ อบ นวด สมกัเลขยังเห็นด้วย นี่ไปหมดเลยสถานบริการ
ทั้งหมดเลข (๑) (๒) (๓) (๔) บอก อย่าไปนะ ประเดี๋ยวจะไปดูพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง
ไม่สงสารเขาหรือครับ ท่านประธานฯ ครับ คนเรานั้นเลือกเกิดไม่ได้ครับ เลือกเกิดไม่ได้
บางคนก็เกิดมาบนกองเงินกองทองไม่ต้องทำงานครับ ที่เขาไปทำอย่างนี้ เขาไม่ได้ว่า
อยากไปทำ ด้วยความจำใจต้องไป กลางวันก็เรียนหนังสือ ฉะนั้นขอความกรุณาครับ
อย่างท่านผู้มีเกียรติที่เคารพได้แค่คิดให้ถ่องแท้ก่อน ก่อนจะตัดสินใจลงมติครับ ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการขอกอยที่ข้างล่างอีกครั้งนะครับ
เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ความจริงประเด็นมาตรา ๘ มี ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ คือประเด็นใน (๒) ที่คณะกรรมการไปตัดคำว่า
“ปล่อยปละละเลย” ออกไปนะครับ ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญแล้วก็ใหญ่มาก
เพราะว่าถ้าอ่านถ้อยคำใน (๒) ให้ดีนะครับ เป็นถ้อยคำซึ่งเท่ากับว่าจะเปิดช่องให้กับผู้ที่มี
อาการมีนเมาจนก่อความวุ่นวายเข้าไปในนั้นได้ อันนี้เป็นประเด็นที่มีการแก้ไขอยู่
แล้วก็อนุอื่น ๆ คำว่า “ปล่อยปละละเลย” คงอยู่หมดเลย ผมจึงไม่แน่ใจว่าคณะกรรมการ
จึงไปตัดคำว่า “ปล่อยปละละเลย” ออก นี่เป็นประเด็นที่ ๑ ที่ผมคิดว่า ผมไม่เห็นด้วย
แล้วผมต้องการคำตอบจากกรรมการชี้แจงให้กระจ่างว่า ที่ตัดออกเอื้ออะไรหรือเปล่า

ประเด็นที่ ๒ ขออนุญาตสักเล็กน้อยเถอะครับที่จะพูดถึงใน (๑) ที่เรื่องห้าม
เด็กต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ เข้าทำงานในสถานบริการ ผมเห็นด้วยกับกรรมการครับ
ที่กรรมการขึ้นในหลักการเดิม ก็คือไม่ตะใน (๑) เลย เพราะว่าประเด็นที่ ๑ ก็เป็น
ร่างเดิมที่มาจากขั้นตอนของสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นที่ ๒ สอดรับกับหลายกฎหมาย

๒๑

พ.๑๓ (ส.ทั่วไป) เป็นพิเศษ

เปล่งฉวี ๑๐/๒

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ซึ่งคุมเด็กเมื่ออายุ ๑๘ ปีขึ้นไป
ฉะนั้นการเปิดช่องให้เด็กต่ำกว่า ๑๘ ปีจนถึง ๑๕ ปี เข้าไปทำงานได้ มีแนวโน้มที่เสี่ยงมาก
ที่จะเปิดช่องให้เด็กกลายเป็นผู้บ่าวที่เราเถียงกันเมื่อสักครู่นี้ ท่านกรรมาธิการยื่น
ถูกต้องแล้วครับ ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการใน (๑) แต่ (๒) ที่ท่านตัดคำว่า
“ปล่อยปละละเลย” ออก ขอให้ท่านช่วยชี้แจงด้วยว่า ตัดออกเพราะอะไร เพราะผมคิดว่า
ตัดออกเท่ากับการเปิดช่องจริง ๆ ที่จะปล่อยปละละเลยให้ผู้ที่มันเมาคุมสติไม่อยู่ก่อความ
วุ่นวายเข้าไปอยู่ในสถานที่เหล่านั้นได้ทั้งหมด แม้กระทั่งในอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ (Internet cafe)
ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมขอปรึกษาอย่างนี้นะครับ
คือมาตรา ๕ ทั้งกรรมาธิการแก้ไข และท่านสมาชิกฯ ขอสงวนความเห็นและขอคำแปรฯ ไว้
๖ รายการ เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนและข้ามไปข้ามมา ผมขอความกรุณาที่ประชุมอย่างนี้
ก่อนได้ไหมครับ เราจะพิจารณากันตามลำดับนะครับ ทั้ง ๖ รายการ จาก ๑ - ๖ ดังนี้ครับ
คือกรรมาธิการแก้ไขมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) ตามที่ท่านอาจารย์วัลลภอภิปราย
(๕) และเพิ่มความเป็นวรรคสอง ส่วนที่ประชุมหรือท่านสมาชิกฯ คือท่านศิลปชัย
ท่านร้อยตรีอำนาจ และท่านศิลปชัยนี้ ขอสงวนความเห็นและขอแปรญัตติไว้อีก ๓ รายการ
เป็น ๖ รายการซึ่งเรียงลำดับดังนี้ครับ

- ๑๑/๑

ในมาตรา ๕ มาตรา ๑๖ ที่ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ
ใน (๑) นั้น ผู้สงวนคือท่านศิลปินชัย ผมจะขออนุญาตพิจารณา (๑) ก่อน แล้วก็จะไล่ไป
(๒) (๓) (๔) ตามลำดับจนจบสองวรรคในมาตรา ๕ ผมขอท่านกรรมาธิการตอบ
ท่านศิลปินชัยก่อนครับ แล้วถึงจะมา (๒) ครับ และผมจะขอมติ (๑) ก่อน ท่านสันติภาพ
เป็น (๑) หรือเปล่าครับ คือ (๑) กรรมาธิการมิได้แก้ไข ท่านศิลปินชัยขอคัดออกทั้งอนุ
ถ้าท่านยังไม่ได้อภิปรายเรื่องนี้ขอให้กรรมาธิการตอบก่อนครับ เชิญกรรมาธิการครับ
ขอบคุณครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ
ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ในฐานะกรรมาธิการ

สำหรับ (๑) ต้องเรียนว่าเป็นไปตามข้อตกลงที่ไทยได้ทำกับองค์กรแรงงาน
ระหว่างประเทศหรือไอแอลโอ (ILO) ด้วย ที่คุ้มครองเด็กต่ำกว่า ๑๕ ปี จะต้องไม่อยู่ใน
สถานบริการ

ประการที่ ๒ เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานของไทยเราด้วย
ที่ไม่ให้สถานบริการอนุญาตให้เด็กต่ำกว่า ๑๕ ปีเข้าไปทำงาน และเป็นไปตาม พ.ร.บ.
ที่มีท่านสมาชิกฯ อ้างขึ้นด้วยก็คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
อันนี้เป็นประเด็นด้านกฎหมาย ในด้านของวัฒนธรรม ด้านของศีลธรรม ด้านของสังคม
เราต้องยอมรับว่า สถานบริการหมิ่นเหม่ต่อการประกอบอาชีพที่ขัดต่อศีลธรรม ซึ่งดิฉัน
คิดว่า อันนี้คงไม่มีท่านใดที่ปรารถนาจะให้เด็กเราที่อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ต้องไปทำงานใน
สถานบริการ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นอนุใดของสถานบริการก็ล้วนแล้วแต่หมิ่นเหม่ทั้งนั้น
รวมทั้งร้านอาหารที่เปิด ที่มีเครื่องแสดงดนตรี มีเครื่องอิเล็กทรอนิกส์และปิดเกินกว่า
๒๔.๐๐ นาฬิกา ที่ปิดต่ำกว่า ๒๔.๐๐ นาฬิกา คือก่อน ๒๔.๐๐ นาฬิกาไม่ได้จัดอยู่ใน
สถานบริการอยู่แล้ว ต้องเรียนทำความเข้าใจตรงนี้ก่อน เพราะฉะนั้นสถานบริการเด็กต่ำกว่า
๑๕ ปี ควรที่จะได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน ในขณะที่เด็กศึกษาเล่าเรียนถ้าหากว่า ตี ๑
ตี ๒ ยังอยู่ในสถานบริการจะเกิดอะไรขึ้น อันนี้ก็เป็นประเด็นที่ทางกรรมาธิการเองได้
พิจารณาด้วย สิ่งที่ท่านกรรมาธิการที่สงวนความเห็นไว้น่าเสนอในที่ประชุมก็ได้พิจารณา
อย่างค่อนข้างที่จะถกกันกว้างแล้วก็ยาวพอสมควร ก็ขึ้นตามมติเดิมว่า เราคงไม่ปรารถนา

๒๓

๑๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สัปดาห์ที่ ๑๑/๒

ให้เด็กเราไปทำงานอยู่ที่นั่น และแน่นอนว่า เราคงไม่ได้หมายความว่า สถานบริการ เป็นสิ่งเลวร้ายจนกระทั่งเด็กเข้าไม่ได้ เราก็มีอายุอยู่ว่าจะอะไร แต่ไหน เข้าได้ ซึ่งเราก็คง เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของพวกเขาทุกคนนะค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านศิลปินชัยผู้ขอสงวนครับ

นายศิลปินชัย เชนฐศิลปิน (รองประธานคณะกรรมการ) :

ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะอ่านพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน มาตรา ๕๐ ให้ท่านกรรมการซึ่งเป็นเสียงส่วนใหญ่ฟังว่า ในมาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีทำงานในสถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) โรงฆ่าสัตว์

(๒) สถานที่เล่นการพนัน

(๓) สถานที่เดินร่า นั่นคือ มาตรา ๓ (๑) ถ้ามีการเดินร่าอย่างเข้าไป ไม่ได้

อย่างเข้าไป

(๔) สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่ม โดยมีผู้บ๋าเรอสำหรับ

ปรนนิบัติลูกค้า นี้คือมาตรา ๓ (๒)

(๕) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เขายังเปิดช่องให้ไปทำได้ ความหมายคืออย่างนั้น ตาม พ.ร.บ. แรงงาน

ยังเปิดช่องอยู่ เพราะว่าสถานบริการมี (๑) (๒) (๓) (๔) แต่เสียงส่วนใหญ่บอกเอาหมดเลย

ไม่ให้เข้าไปเลย ผมบอกมันดันครับ คนที่เขามีความจำเป็น คนที่มีความเดือดร้อน

ไม่ใช่ร่ำรวย ไม่ใช่ กฎหมายต้องเปิดช่องครับ เอะอะก็ไปค้าโสเภณี คำตรงนี้มีกฎหมาย

ว่าด้วยเรื่องโสเภณีอยู่แล้ว ก็จับช้ครับ เขาทำผิดกฎหมายก็จับไป อย่าไปห่วง กฎหมาย

ว่าด้วยโสเภณี มี ผิดกฎหมายก็จับไป แต่คนดี ๆ เขาจะหาสตางค์ไปเรียนหนังสือผิดตรงไหน

ท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

- ๑๒/๑

LIART

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านกรรมาธิการ ท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ครับ

ผม มนตรี กรรมาธิการครับ ก็จริง ๆ แล้วผมฟังท่านสันทวิชัยมาตั้งแต่ในกรรมาธิการ และก็ฟังมากครับ ก็เห็นความจำเป็นมาก แต่ได้ไม่คุ้มเสียครับ ผมจะเรียนให้ท่านทราบว่า จริง ๆ แล้วการกำหนดไม่ให้เด็กอายุที่ยังไม่ถึง ๑๘ ปีเข้าไปทำงานเป็นเรื่องการคุ้มครอง คุ้มครองผู้เยาว์นะครับ และผมอยากจะเรียนว่า ถ้าปล่อยให้เด็กต่ำกว่า ๑๘ ปีเข้าทำงานได้ อันตรายมาก ปัจจุบันอันตรายอยู่แล้วครับ ประสบการณ์ชีวิตของเด็กและผมอยากจะเรียนว่า คงจะไม่มีใครมีภูมิคุ้มกันเท่าท่านสันทวิชัยที่สามารถเรียนจบมาได้แบบนี้ทุกคน เด็กที่ต้อง ถูกผู้ที่มีประสบการณ์ชีวิตเหนือกว่า โดยเฉพาะผู้ที่มีประสบการณ์เรื่องเพศใช้สถานะ ที่เหนือกว่า ใช้กำลังเงินที่เหนือกว่า ล่อลอบไปซื้อประเวณีมากมายครับ ผมเรียนจริง ๆ ว่า บางครั้งเราจะบอกว่า ก็มี พ.ร.บ. ปราบการค้าประเวณีอยู่แล้ว ทำไมไม่ดำเนินการ ประเด็นไม่ใช่ครับ ประเด็นอยู่ที่ว่า ถ้ายังเอาตรงนี้ตัดออกใน (๑) นี้ พ.ร.บ. ปราบการค้า ประเวณีจะยังใช้ไม่ได้ผลเลยครับ เพราะสิ่งที่ผ่านมาปัจจุบันนี้ต้องยอมรับว่า พ.ร.บ. ปราบการค้าประเวณีที่ใช้ไม่ได้ผลก็คือ เขื่อหรือผู้เสียหายนั้นไม่ได้ร่วมมือ แล้วถ้าเกิด ~~เขาถูกครอบงำเมื่อไร~~ ไม่มีทางหอรอกครับ จากการพัฒนาที่ต้องเป็นเขื่อแล้ว เขาจะพัฒนาไปสู่การไปดึงคนอื่นมาเป็นเขื่อต่อ ฉะนั้นคนที่ทำงานในสถานบริการ ถ้าสังเกตดี ๆ ถ้าถูกปล่อยนาน ๆ อยู่ในสถานบริการนั้นเขาจะไปชวนคนอื่นมาทำงาน แล้วโดยเฉพาะการชวนนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเพศ ฉะนั้นผมคิดว่ามาตราอันนี้ วงเล็บนี้ สำคัญมากจะคุ้มครองเด็ก ~~ไหน~~ ถ้าปล่อยไปเราอาจจะเจอก็ได้ว่า เด็ก ๑๔ ปี เข้าไปเสิร์ฟ แล้วก็มานั่งคุย แล้วท่านรับได้ไหมครับ ภาพว่า เวลาคนที่คุย ๆ เข้าไปหน่อย จับโน้น จับนี้ โอบโน้น โอบนี้รับได้ไหมครับ ถ้าเป็นลูกหลานเรารับได้ไหมครับ สุดท้ายก็คือพอดี ท่านสันทวิชัยอาจจะต้องทำงานตอนนั้นผมเข้าใจครับ แต่ตอนนี้เขามี พ.ร.บ. การศึกษา เขาเรียน เขาไม่ค่อยเก็บเงินก็คงไม่จำเป็นต้องทำงานแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอให้ที่ประชุมเป็นผู้ตัดสินนะครับ ผมจะขอมติ
 นะครับว่า มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๑) กรรมการมิได้แก้ไขร่างเดิมไว้ ส่วนท่านศิลปชัย
 ขอตัดทั้งวงเล็บเลข ท่านผู้ใดจะเห็นด้วยกับกรรมการหรือท่านศิลปชัย ขอกรุณาลงคะแนน
 ครับ มติว่าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมการที่ทรงร่างเดิมไว้ไม่มีการแก้ไข ให้ยกข้อมูม เห็นด้วย
 ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่านศิลปชัยคือให้ตัดออกทั้ง (๑) ให้ยกข้อมูมไม่เห็นด้วย เชิญท่าน
 ลงคะแนนครับ ท่านผู้ใดยังไม่เรียบร้อยครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ
 เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : มติเห็นด้วยกับกรรมการคือให้ทรงร่างเดิมไว้ ๕๔
 'ไม่เห็นด้วยที่จะตัดออก ๑๐ งคออกเสียง ๐ 'ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่าเป็นไปตาม
 กรรมการนะครับ ต่อไปพิจารณาและลงมติกันในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) ตามที่
 ท่านอาจารย์วัลลภพิจารณาไปแล้ว เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ผมก็เห็นด้วยกับอาจารย์วัลลภว่า ตรงนี้จะต้องคงไว้ตามเดิม เพราะถ้าหากว่าเราตัดออกอย่างนี้ ปกติคนที่เข้าไปเที่ยวในสถานบริการก่อนข้างจะเมา แต่ถ้าถ้าเมื่อดังขนาดเข้าไปจนครองสติไม่ได้หรือว่าเข้าไปประพาดวิวนวายนั่น ผมคิดว่า ไม่ควรที่จะเข้าสถานบริการแล้ว แต่ถ้าหากท่านไปตัดคำว่า “ปล่อยปละละเลย” ออกไป เจ้าของสถานที่จะปิดความรับผิดชอบได้ เพื่อจะไม่ต้องไปปรับโทษตามมาตรา ๒๗ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ใส่ไว้ครับ เพื่อให้เจ้าของสถานที่จะได้ดูแลไม่ปล่อยปละละเลยให้บุคคลที่ครองสติไม่ได้ก็ดี คนที่เข้าไปแล้วจะเข้าไปอาละวาดต่าง ๆ ในสถานบริการก็จะได้ถูกดูแลไม่ให้เข้าไป เป็นการตัดไฟตั้งแต่ต้นลม เพื่อไม่ให้มีปัญหาทางสังคมครับ ผมคิดว่า ขอให้คงไว้ตามร่าง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๑๖ (๒) ถ้าอ่านให้หมดทั้งบรรทัดข้อความเดิมจะบอกว่า “ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการเมามจนประพาดวิวนวาย หรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่สถานบริการระหว่างเวลาทำการ” มีอยู่ ๒ อย่างครับ ก็อยู่และเมามจนครองสติไม่ได้ก็ต้องอัญเชิญออกในเหตุการณ์เมามากครองสติไม่ได้ห้ามเข้า แต่ที่นี้ผมพยายามดูทั้งมาตราของกรมการตั้งข้อสังเกตอย่างนี้ว่า ก่อนข้างจะขัดกันเองว่า บางเรื่องที่ท่านเพิ่มเติมเข้าไปท่านบอกว่า ดูวรรคท้ายที่ท่านเพิ่มเติม แท้ที่จริงจะพูดตรงนี้ แต่ว่าคล้ายด้วยกันทั้งหมดก็คือว่า เวลาท่านดูวรรคท้ายบอกว่า “ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลย” พอที่อย่างนี้ท่านยอม ปล่อยปละละเลยท่านบอกไม่ได้ต้องใส่เข้าไป เพราะหมิ่นเหม่ คืออาจจะว่าไม่ได้ตั้งใจ แต่ไม่ใส่ใจ ไม่รู้ ปล่อยให้เข้าไป แต่ที่นี้พอท่านมาดูใน (๕) ท่านกรมการก็ไม่ตัดออกบอกว่า “ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ” ที่นี้ผมจะอธิบายความคำว่า “ปล่อยปละละเลย” ซึ่งเกี่ยวข้องอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ว่า พอ (๕) หมายถึงว่าเจ้าของต้องยินยอม แต่ถ้าทำไม่รู้ไม่ใส่ใจ เวลาเมื่อข้อหาเพียงแต่บอกว่า ผมไม่รู้ครับ ผมไม่ได้ยินยอม แต่เขาแอบเข้าไปเอง ท่านปล่อยปละ

๒๓

๑๓๓ (ส. ทั่วไป)

วันท ๑๓/๒

ละเอียดไหมครับ บอกว่าใช่ ในเหตุการณ์ท่านเห็นแล้ว ท่านบอกดูอะไรไม่ใช่ว่าท่านปล่อยปละ
ละเอียดไหม ใช่ แต่นั่นเป็นการยินยอมโดยไม่เจตนาได้ไหม หรือไม่ยินยอมโดยที่ไม่ใส่ใจ
ได้ไหม ก็บอกได้มาก แต่ที่นี้พอมีย้ายคำ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ และผ่านกรรมาธิการ
อย่างนี้ว่า คำว่า “ยินยอม” ใน (๒) หรือปล่อยปละละเอียด (๕) ยินยอมหรือปล่อยปละ
ละเอียด ท่านเอาไว้ ใน (๔) ท่านก็เอาปล่อยปละละเอียดไว้ นั่นแสดงว่า อย่างอื่นท่านยอม
ไม่ได้ทั้งหมด แม้จะปล่อยปละละเอียดเป็นการแสดงเจตนาที่ไม่รับผิดชอบ ท่านบอกว่า ไม่ได้
แต่ในขณะเดียวกันผมว่า ถ้าจะเอาไว้ทั้งหมด ด้วยความเคารพท่านกรรมาธิการ ผมเห็นว่า
ท่านมีปรารถนาดี แต่ยินยอมอย่างนี้ว่า ถ้าการที่มีผู้ครองสติไม่ได้ แล้วคนดูแลพอเปิดป๊อป
เห็นคนนี้เมามากก็ทำไม่รู้ไม่ชี้ อยากได้เงิน เข้าไปเมาเกะกะแล้วเดินได้ค่าดริงก์ (Drink)
ค่าอะไรก็ว่าไป นั่นถือว่า ปล่อยปละละเอียดเหมือนกัน เพราะฉะนั้นโดยนัยอย่างนี้
ท่านประธานฯ ว่า ถ้าอ่านด้อยคำใน (๒) (๔) และ (๕) และสิ่งที่กรรมาธิการเติมขึ้นมาใหม่
นี้เพื่อให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกันว่า ฉันทในฐานะเจ้าของสถานบริการมิได้ปล่อยปละ
ละเอียด ไม่ว่าจะเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม คุณดูแลเอาใจใส่แล้ว มีทางออกท่านประธานฯ
แต่ที่นี้ถ้าบอกว่า ใน (๒) เขายืนยันคำชัดเจนบอกว่า ยินยอม แสดงว่าถ้าปล่อยปละละเอียด
ไม่เป็นไร กับท่านทำไม่รู้ไม่เห็นเสียก็ไม่เป็นไร อย่างนั้นผมว่า เพื่อให้สอดคล้องกับ (๔)
(๕) และวรรคท้ายที่ท่านเพิ่มขึ้นด้วยความเคารพจริง ๆ ผมอ่านอย่างเดิม (๑) ผมก็เห็นด้วย
กับกรรมาธิการทั้งหมด แต่ว่าพอบางครั้งไม่ต้องการให้ผู้ประกอบการหาทางออกแล้วต่อสู้
คิดว่า ผมไม่ได้ยินยอมครับ แต่ว่าเจตนาที่ผมไม่ได้ปล่อยปละละเอียด แต่เมื่อท่านตัดออก
ไปเลยจบ ก็เป็นทางออก เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพท่านเสรี ผมว่าหลายท่านมอง
ผมพยายามที่จะเอาใจช่วยท่าน ในวรรคก่อนก็กดให้แล้ว อันโน้นก็กดให้แล้ว แต่ตรงนี้
ผมเห็นว่าไม่เหมาะสมจริง ๆ อย่าให้มีทางออกเลขครับ ขอบพระคุณครับ

- ๑๔/๑

LIART

ประธานวุฒิสภา : กรรมการขึ้นใช้ใหม่ครับ เชิญท่านกรรมการครับ
 นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมการ ต้องกราบเรียน
 ท่านประธานฯ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกฯ นะครับว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นการพิจารณา
 โดยกรรมการ ไม่ใช่ผมคนเดียว

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ เข้าใจว่าถ้อยคำที่ถูกตัดออกนั้น
 เป็นการตัดโดยพิจารณาถึงความเป็นจริง จะสังเกตดูนะครับว่าในส่วนวงเล็บอื่น ๆ จะมี
 คำว่า ปล่อยปลະเลข อยู่จริง แต่ความหนักเบาหรือความรุนแรงของสิ่งที่เกิดขึ้นนี้
 แตกต่างกัน โดยเฉพาะ (๒) ที่ตัดออกก็โดยเหตุผลว่าในสถานที่ขายสุราต่าง ๆ
 เป็นสถานที่คนเข้าไปดื่มสุรา เมื่อดื่มสุราก็ต้องมึนเมา เมื่อมึนเมาก็อาจจะดื่มหนักไปจนถึง
 มีความประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้ แต่ตรงนี้กฎหมายก็ได้กำหนดไว้ว่า ถ้าหาก
 อย่างนั้นแล้วท่านยินยอมให้เขาอยู่ไม่ได้ เพราะฉะนั้นคำว่า ยินยอม จึงมีอยู่ใน (๒) นี้
 เมื่อเขาอยู่ในสถานที่เอะอะ โวยวาย โดยธรรมชาติแล้วผมเชื่อว่าไม่มีเจ้าของร้านไหน
 ที่เขาจะยินยอมให้คนอยู่ในสถานร้านค้าของเขา แล้วประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้
 เข้าไปอยู่ในสถานบริการในระหว่างทำการ ถ้าอยู่ก็แสดงว่ายินยอม ยินยอมก็มีความผิด
 แต่การที่ตัดคำว่า ปล่อยปลະเลข นี้ะครับ ก็คือไม่ต้องการที่จะให้เจ้าหน้าที่มาแสวง
 ประโยชน์ตรงนี้ ถ้าเมื่อใดก็ตามที่เข้าไปตรวจเขากำลังมึนเมา เอาอะไรมาวัดครับว่า
 ถึงขนาดที่ครองสติไม่ได้ ซึ่งบางครั้งเขาอาจจะนั่งหลับก็ได้ แล้วจะกลับกลายเป็นว่า
 เจ้าของกิจการนั้นเขาปล่อยปลະเลข เห็นไหมครับ นี่เป็นสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น
 แต่ถ้าเกิดเราใช้เหตุผลมาตัดสินปัญหาตรงนี้ ผมคิดว่ากรรมการเห็นว่า การตัด
 ปล่อยปลະเลข นั้นเป็นประโยชน์กับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นมากกว่าที่จะพิจารณาว่า
 สิ่งดังกล่าวนี้เป็นผลร้าย เพราะคำว่า ยินยอม นั้นบังคับอยู่ในตัวเองแล้วว่าห้ามไม่ให้
 เขาอยู่ในสถานดังกล่าวนั้นอยู่แล้ว ก็พิจารณาดูเหตุผลนะครับ

๒๘

๑๓ (ส. ถั่วไป) เป็นพิเศษ

มบุรี ๑๔/๒

ประธานวุฒิสภา : ผมคิดว่าชัดเจนแล้วนะครับ ถ้าว่า ปล่อยปละละเลย ทางท่านสมาชิกฯ จะเอาไว้ หรือจะแก้ไขตามกรรมาธิการ เพราะขณะนี้เราพิจารณาเข้ามา เหลืออีกตั้ง ๑๓ มาตรา เดี่ยวจะไม่ทันเวลานะครับ ผมขอมติดีกว่าครับ ขอประทานโทษ ท่าน พลตำรวจเอก ประทีน เชิญครับ สั้น ๆ ครับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ผมไม่พูดยาว อยู่แล้วครับท่านประธานฯ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ที่กรุณาอนุญาตนะครับ ผมต้องดึง กรรมาธิการที่บอกว่า ก่อความวุ่นวาย นอนหลับ หลับไม่ก่อความวุ่นวายแน่ครับ เราได้ พูดถึงความประพฤติก่อความวุ่นวาย วุ่นวายไม่ใช่หลับนะครับ ที่ท่านบอกว่า ถ้าว่า ปล่อยปละละเลย ผมจะเรียนท่านประธานฯ กับเพื่อนสมาชิกฯ ครับ การปล่อยปละละเลย เป็นจุดสำคัญที่เป็นช่องทางให้กับผู้ประกอบการในเรื่องสถานบริการ ถ้าเราไม่เอาออก เป็นการเปิดช่องทาง เพราะว่าลูกค้าที่มีกระเป๋าหนักเข้าไปเจ้าของสถานบริการเกรงใจครับ จะตะโกนโหวกเหวก จะเดินร่า หรือเขาเดินร่าอยู่แล้วจะไปขอกู้เดินร่า ดึงพาร์ดเนอร์ ต่าง ๆ ทำได้หมดครับ อันนี้ถือว่าไม่เกิดความสงบเรียบร้อย ในการที่ไปรบกวน ไปนิวแชนซ์ (Nui-sance) คนที่เขามาใช้บริการครับ ผมคิดว่าเรื่องการปล่อยปละละเลย ควรจะคงไว้ครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านทองใบก่อนครับ

- ๑๕/๑

นายทองใบ ทองเปาค (มหาสารคาม) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผมขอพูดสั้น ๆ เหมือนกันครับ คือผมเห็นด้วยกับท่านวัลลภแล้วก็ทุกท่านที่อภิปรายมาว่า ควรจะคงไว้ เพราะว่าคงไว้นี้ก็ไม่ได้สร้างความเสียหายอะไร แต่ตรงกันข้ามกลับจะครอบคลุมดีกว่า คือถ้ายินยอมก็ผิด ไม่ยินยอมแต่ไม่ปล่อยปลະละเลยก็ผิด ก็ต้องจัดการ จะไปบอกแต่เพียงว่าถ้าเป็นสถานขายสุราแล้วก็คนต้องมีนเมาธรรมดา ผมก็รู้สึกว่าเป็นการ คาดที่คลาดเคลื่อนนะครับ

แล้วอีกประการหนึ่งที่ท่านประธานคณะกรรมการบอกว่า กลัวจะมีคน แสวงหาประโยชน์นั้น ผมว่าถ้าเขาคิดจะแสวงหาประโยชน์นะครับ (๓) (๔) (๕) ก็แสวง ประโยชน์ได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นถ้าหาก (๓) (๔) (๕) ก็คงไว้ ท่านคงอันนี้ไว้เหมือนกัน ผมว่าก็ไม่น่าจะเสียหายอะไรนะครับ ท่านกรรมการครับ เอาคงไว้เถอะครับ ไม่ต้องไปตัด หรอกครับ เหมือนกันหมดเลยครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : สดท้ายครับ ท่านอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา คำว่า “ยินยอมหรือปล่อยปลະ ละเลย” นี้ะครับ เมื่อเอามาเขียนคู่กันนี้ความรัดกุมหมด เพราะฉะนั้นถ้าเข้ามาเนีมาแ่อ เข้ามานี้ยินยอมให้เขา เขาแ่อเข้ามา ก็ทำไมไม่เห็นปล่อยมุดเข้าไปนี้ เขาเรียก ปล่อยปลະละเลย แต่พอเข้าไปแล้วไปมาข้างในนี้ สมมุติอาจารย์วัลลภเป็นผู้จัดการนี้ กระผมไปบอก คุณยินยอมเขาหรือ บอกกระผมไม่ยินยอม กระผมกำลังนั่งอยู่ อย่างนี้หลุดหมดชิครับ แต่สิ่งที่กฎหมายต้องการเขียน ก็คือ คุณปล่อยปลະละเลยไม่ได้ คุณต้องมีหน้าที่ ถามว่า หน้าที่อะไรนี้ะครับ ท่านประธานฯ กรุณาดูหน้า ๖ มาตรา ๑๖/๓ เขาเขียนไว้ชัด เมื่อพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า ใครมาจนก่อความวุ่นวายครองสติไม่ได้นี้ะครับ เขาระบุไว้เลย ว่าให้แจ้งเจ้าหน้าที่ ใครแจ้งก็ได้ด้วย แสดงว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ ถ้าตัดคำว่า “ปล่อยปลະ ละเลย” นี้กระผมก็นั่งอยู่เฉย ๆ แล้วบอกกระผมไม่ได้ยินยอมนะ กระผมไม่ได้ยินยอมนะ ก็หลุดหมดชิครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าความเดิมของเขาสอดคล้องแล้ว ส่วนมาแล้ว ครองสติไม่ได้นี้หมายความว่า เดินได้แต่ไม่รู้ตัวเองว่าทำอะไรครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ต่อไปผมจะขอมติในมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งกรรมการแก้ไข คือ คัดคำว่า “ปล่อยปละละเลย” ออก ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการแก้ไขก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นด้วยกับกรรมการแก้ไข คือให้คงร่างเดิมไว้ คำว่า “ปล่อยปละละเลย” ให้กดปุ่ม “ไม่เห็นด้วย” เชิญท่านลงคะแนนครับ ท่านผู้ใดยังไม่เรียบร้อยครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่ รวบรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๗ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนเห็นด้วยกับกรรมการแก้ไข ๑๔ คะแนน ไม่เห็นด้วยกับกรรมการแก้ไข คือให้คงร่างเดิมไว้ ยังคงคำว่า “ปล่อยปละละเลย” ไว้ ๘๗ คะแนน งดออกเสียง ๒ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๐ คงร่างเดิมนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณา มาตรา ๑๖ (๓) ซึ่งท่านอำนาจ ไทยานนท์ ขอแปรญัตติ เชิญท่าน ร้อยตรี อำนาจ ไทยานนท์ ครับ

ร้อยตรี อำนาจ ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม ร้อยตรี อำนาจ ไทยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แต่เดิม ผมก็สงวนไว้ครับ แต่ภายหลังได้มาทบทวนดูแล้วก็ได้ปรึกษาหารือกับกรรมการแล้ว ผมไม่ติดใจครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผ่านครับ ต่อไป (๔) ครับ ไม่มีเป็นวรรคหนึ่ง (๕) ต่อไปเป็น มาตรา ๑๖ วรรคสอง ซึ่งกรรมการเพิ่มเติมขึ้นใหม่ เชิญท่านอาจารย์แก้วสรร ครับ มาตรา ๑๖ วรรคสอง นะครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ขอบพระคุณนะครับ แล้วเห็นด้วยมาก นะครับ ที่เดิมข้อห้ามอันนี้มา ก็คือ จะมีการตั้งช่องแอมแปงอยู่ใกล้กับสถานบริการนั้น ความในของเดิมนั้นห้ามแต่เฉพาะห้ามไม่ให้ผู้อื่นเข้าหลับนอนในสถานบริการ ที่นี้ถ้าไปตั้ง อยู่ข้าง ๆ แล้วก็อ้างว่าเป็นที่พักพนักงาน แล้วก็เกี่ยวก้อยกันไปนี่ อันนี้ถูกแล้วที่ท่านล็อก (Lock) ไว้ นะครับ แต่กระผมใคร่ขอเรียนท่านประธานฯ ว่า อยู่ดี ๆ มาโผล่วรรคท้ายขึ้นมา นี้ ทั้งที่ขึ้นต้นมาเป็นหลักมาตลอด ห้ามมิให้ทำอย่างนี้ (๑) (๒) (๓) (๔) ถึง (๖)

๓๒

๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อรสา ๑๕/๓

เป็นไปได้อีกไหมครับ อาจจะหารือท่านกรรมาธิการว่า ถ้าเราเขียนให้เป็น ๑ วงเล็บต่างหาก อาจจะเป็น (๔/๑) ก็ได้ครับ เขียนว่า “ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ลูกค้าเข้าพักอาศัยหลับนอนในที่พักของพนักงานที่สถานบริการได้จัดไว้ใกล้เคียงกับสถานบริการนั้น” จะดูเป็นข้อห้ามที่เด่นชัดและเป็นพวกเดียวกันหมด แต่ถ้ามาเพิ่มเป็นวรรคท้ายนี้กระผมรู้สึกว้าหว้อเรื่องไม่คล้องกัน ขอเรียนปรึกษาท่านกรรมาธิการครับว่า ใส่อีกรวงเล็บหนึ่งว่า ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ลูกค้าเข้าพักอาศัยหลับนอนในที่พักของพนักงานที่สถานบริการได้จัดไว้ใกล้เคียงกับสถานบริการนั้น ขอเรียนปรึกษาครับ ก็แล้วแต่ท่านจะเห็นอย่างไรครับ
ขอบพระคุณครับ

- ๑๖/๑

๓๓

๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ธีรบรรณ ๑๖/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านไพจิตรก่อนครับ มาตรา ๑๖ วรรคสอง
นะครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงกา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงกา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา กระผม
ไม่ค่อยจะเห็นด้วยที่จะให้มีวรรคสองนี้ขึ้นมาครับ เนื่องจากว่าถ้าดูในภาพรวม ๆ
จะเห็นว่าข้อความในนี้ถ้าเราจะแกะอ่านไปทีละข้อความจะเห็นว่า ข้อความนี้จะขัดกันอยู่เอง
ในตัว เหตุผลก็คือในกรณีที่มีผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดที่พักให้แก่พนักงานก็คือว่า
จัดที่พักให้อยู่อาศัยนั่นเอง เมื่อได้จัดให้แก่พนักงานแล้วที่พัคนั้นก็ย่อมจะต้องเป็นที่รโหฐาน
ของพนักงานผู้พัก จะจัดให้พักห้องละคนเดียว ๒ คนหรือ ๓ คนก็แล้วแต่ เมื่อจัดให้พักแล้ว
ที่พักรักษาจะเป็นที่รโหฐานคือที่ส่วนตัวสำหรับพนักงานนั้น ไม่ว่าจะจัดใกล้สถานบริการ
หรือไกลนะครับ แล้วจะเห็นข้อความที่ขัดกันก็คือที่บอกว่า และให้ถือว่าที่พัคนั้นไม่เป็น
สถานบริการ ความจริงก็ไม่เป็นอยู่แล้วไม่ต้องไประบุในข้อความนั้น ต่อไปข้อความ
ต่อมา “ในกรณีนี้ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยให้ใครเข้าไปตรงนั้นได้”
ผมคิดว่าเมื่อจัดให้แก่พนักงานอย่างผมเรียนขึ้นต้นว่า เป็นที่รโหฐานของพนักงานแล้ว
เจ้าของสถานบริการก็ย่อมไม่มีอำนาจที่จะยินยอมให้ใครเข้าไปตรงนั้นได้ แม้แต่ตัวเจ้าของ
สถานบริการเองก็ไม่สามารถที่จะเข้าไปได้อยู่แล้ว แล้วจะไปยอมให้คนอื่นเข้าไปได้อย่างไร
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในส่วนนี้ไม่จำเป็นต้องมี ส่วนที่ท่านอาจารย์แก้วสรร ขอประทานโทษ
ที่เอ่ยนามบอกว่า “ไม่ให้ไปเปิดช่องแอบแฝง” ผมคิดว่าในส่วนนี้เมื่อแยกออกมาไม่เป็น
สถานบริการแล้วก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องไปดูแลอีกส่วนหนึ่ง
ซึ่งไม่เกี่ยวกับสถานบริการนี้ เพราะฉะนั้นโดยเหตุผลดังกล่าวแล้ว ผมคิดว่าข้อความใน
วรรคสองนี้ไม่ควรจะมีครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครับ ท่านโกมลครับ

นายโกมล จิรัชยสุทธิกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
และท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ คือเรียนว่าการที่จะนำไปใส่ในวงเล็บหนึ่งจะต้องสอดคล้องกับ
ข้อความในวรรคแรกคือเป็นการห้ามอย่างเดียว แต่เนื่องจากว่าในวรรคสองนี้ไม่ได้มี
ประเด็นเฉพาะการห้ามเท่านั้น ห้ามกระทำอะไรอย่างเดียว แต่มีประเด็นที่ต้องการ

ความชัดเจนด้วยว่า สถานที่พักที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานบริการนั้น ถ้าได้แจ้งแล้วจะไม่ถือว่าเป็นสถานบริการ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงจะไม่เป็นนะครับ อันนี้เมื่อมี ๒ ประเด็นทำให้เกิดข้อจำกัดว่าไม่สามารถที่จะเข้าไปอยู่ในวงเล็บใดวงเล็บหนึ่งได้ จึงจำเป็นจะต้องเพิ่มเป็นวรรคสอง แล้วถ้าแก้อย่างมาก แล้วก็จะต้องกระทบในบทกำหนดโทษด้วยนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านสมาชิกฯ ไม่เห็นด้วยให้ตัดออก ก็เรียนว่าจริง ๆ แล้วเราได้พิจารณาในข้อเท็จจริงว่า มีสถานบริการจัดที่พักให้พนักงานไว้ บางครั้งไม่ได้อยู่ไกลเลยอยู่ติดกับสถานบริการนั้นเลย บางครั้งเป็นห้องอาหาร ด้านหลังเป็นที่พักของพนักงานบางแห่งก็เป็นที่พักจริง ๆ แต่บางแห่งก็เปิดเป็นที่ค้าประเวณีด้วย ซึ่งจะเรียนว่า บางครั้งก็ไม่ใช่ด้านหลัง บางครั้งก็อยู่ชั้นบนบ้าง ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริง ตรงนี้เมื่อเองถ้าเขาได้จัดพักไว้จริง ๆ ไม่ได้ค้าประเวณีก็เป็นสวัสดิการแก่พนักงาน แต่ว่าจะเป็นช่องทางคือถ้าเรามี (๔) จะเป็นช่องทางให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ประพฤติน่าไม่ชอบที่เข้าไปแสวงหาประโยชน์ก็เลยต้องการที่จะเขียนไว้เพื่อให้ชัดเจน เพื่อแก้ปัญหาในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริง จึงจำเป็นจะต้องเขียนไว้ให้ชัดเจน คงเรียนชี้แจงเท่านี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ากรรมาธิการยื่นเพิ่มเติมในวรรคสอง ผมขอมตินะครับ ท่านผู้ใดจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ มาตรา ๑๖ วรรคสอง ครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานฯ ครับ ขอความกรุณาครับ การอธิบายในเรื่องนี้ยังไม่ชัดเจนพอครับ
ท่านประธานฯ ครับ ขอให้มีการอภิปรายอีกสัก ๒ - ๓ คนครับท่านประธานฯ ครับ
กระผมเองก็อยากจะอภิปรายเพื่อชี้ให้เห็นว่า มีความจำเป็นต้องเป็นไปตามที่กรรมการ
แก้ไขใหม่หรือว่าควรไม่มีครับท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : หมายความว่าที่ประชุมยังไม่ชัดเจนในการเพิ่มเติม
วรรคสองของมาตรา ๑๖ ใช้ใหม่ครับ ต้องการความชัดเจนเพิ่มเติมใช้ใหม่ครับ ถ้าอย่างนั้น
เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย กรรมการก่อนครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี
กรรมการครับ ก็จริง ๆ ที่เพิ่มตรงนี้เพราะมาจากการเห็นปัญหาว่าปัจจุบันนี้ตาม
ร้านอาหาร พุดกันตรง ๆ เมื่อก่อนก็คือช่องประจำถิ่น ที่เขาใช้วิธีนี้ แต่ตอนนี้ถามว่าสถานที่
พวกนั้นยังมีอยู่ไหม ยังมีอยู่ทั่วไปครับ เมื่อก่อนมีอยู่ทั่วไปแล้วก็ไม่เชิงเป็นช่อง แต่เขาก็มีที่ปักไว้
อยู่ใกล้ ๆ แล้วก็ไม่มีมีการดูแลควบคุมได้ เพราะว่าเวลาหลังหรือแม้แต่เวลาทำงานก็ตาม
เขาก็แวะเข้าไปในห้องพักกัน แล้วก็ไปจัดการซื้อประเวณีกัน และผมเรียนจริง ๆ ผมก็เข้าไป
ช่วยเด็กตรงนี้มามาก ก็โดยที่ว่าเด็กอยู่ตรงนั้น ใครเป็นเจ้าของ ไปทำงานที่ไหน เด็กก็บอกว่า
ไม่ได้ทำบ้าง อะไรบ้าง แต่ว่าก็ไปเลือกกันในนั้น คล้าย ๆ กับแฝงว่าไปเที่ยว ไม่ได้เป็นคน
ทำงาน แล้วมีข้อเท็จจริงหลาย ๆ อย่าง ผมก็กลัวเสียเวลานะครับ ผมขอเรียนว่าบางครั้งผมก็
ไปเจอในสถานที่เหล่านี้และก็มีตู้แดงของตำรวจไปเซ็นด้วยก็เคยเจอ แล้วเป็นช่องทางมาก
ที่จะค้าประเวณีแอบแฝง ฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้กำลังต้องการว่า ที่คุณกำลังทำอะไรอยู่นี้
คุณน่าจะเลิกได้แล้ว เพราะกฎหมายบังคับแล้ว คุณจะไปแจ้งบอกเปิดที่ปัก จริง ๆ ไม่ใช่
สวัสดิการนะครับ มีบางส่วนเท่านั้นที่เป็นสวัสดิการ แต่บางส่วนคือการแฝง เพราะถือว่าเป็น
ความสมัครใจของผู้หญิง แล้วคุณก็ไม่มีผู้เสียหายไม่มีอะไร ผมคิดว่าตรงนี้ถ้าตัดออก
บางกลุ่มตอนนี้ก็คงจะเฮครับว่า ก็ยังคุมไม่ได้เหมือนเดิม เขาจะทำอย่างไรกัน ไปเสิร์ฟเสร็จ
เรียบร้อย เสิร์ฟมาคุยกันก็เดินไปธุระหน่อย แล้วก็เดินไปใกล้ ๆ หลังร้านบ้าง ข้างร้านบ้าง
เดิน ๒๐ เมตรบ้าง แล้วบอกว่าไปที่ที่ปัก ผมได้ดำเนินการป้องกันเรื่องการค้าประเวณี
ชัดเจนมากครับ ขอขอบคุณครับ

๓๖

๑๓ (ส. นิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ

ภavana ๑๗/๒

ประธานวุฒิสภา : สาระสำคัญของกรรมวิธีการที่เพิ่มขึ้นในมาตรา ๑๖
วรรคสอง คือการจัดที่พักให้แก่พนักงาน เชิญอาจารย์jemstickครับ

- ๑๘/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยในหลักการที่อธิบายทั้งหมดเลย แต่ว่ามีปัญหาที่อยากจะเรียนถามกรรมการ คือท่านบอกว่า ให้ถือว่าสถานที่พักนั้นไม่เป็นสถานบริการ หอไม่เป็นสถานบริการก็ไม่เข้าเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถานบริการที่บังคับ เพราะถือว่าสถานที่พักนั้นไม่เป็นสถานบริการ แล้วก็เขียนต่อไปว่า ในกรณีนี้ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลย ๑. ไม่ถือว่าเป็นสถานบริการ แต่ถ้าเขาเป็นเจ้าของก็ถือว่าเขายินยอมปล่อยปละละเลยใช่ไหมครับ แต่ถ้าเขาเกิดให้คนอื่นใส่ชื่อเขาไม่ได้เป็นเจ้าของที่พักอันนั้น คนอื่นเป็นเจ้าของที่พักอันนั้น แล้วเขาไปเช่าหรือให้พนักงานจ้างเองก็ได้ ตกลงก็หลุดจากอันนี้หรือเปล่า อันนี้ขอถามนะครับ ผมเห็นด้วยในหลักการทั้งหมด เพียงแต่อยากจะถามว่าจะมีรูรั่วตรงนี้ไหม เพราะเขาก็บอกว่าตรงนั้นไม่ใช่ชื่อของเขา ขณะเดียวกันถามว่า ถ้าการกระทำผิดอันนี้เจ้าของสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยก็ตามมีบทลงโทษหรือไม่ เพราะว่าอันนี้เดิมลงมาว่า ห้าม แต่ว่ามีบทลงโทษด้วยหรือเปล่า ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์วัลลภก่อนครับ แล้วเดี๋ยวท่าน พลตำรวจเอก ประทีป เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมมีคำถามครับ คือผมก็อ่านทั้งฉบับแล้วผมคิดว่าในวรรคที่เดิม นัยของความหมายก็เป็นเหมือนท่านมนตรี สันทวิชัย ขออนุญาตเอ่ยนาม ที่ท่านพูดว่าเป็นการล้อมคอกไม่ให้เกิดการค้าประเวณีแอบแฝงแล้วโทษที่ระบุนี้ บอกว่าปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท มีการระบุโทษไว้ ที่นี้คำถามของผมก็คืออย่างนี้ครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้ง ถ้าไม่แจ้งมีความผิดหรือไม่ อันนี้ประเด็นที่ ๑ นะครับ เพราะว่าเราไปห้ามเขาไม่ให้แจ้งก็ได้ ผมไปเช่าแฟลตแฟลตหนึ่งข้าง ๆ แล้วบอกลูกทีมผมไปพักที่โน้น ผมไม่แจ้งก็ได้ เพราะเป็นหอพักปกติ แล้วที่นั่นก็มีการค้าบริการ ไม่แจ้งมีความผิดหรือไม่ บอกว่าต้องแจ้ง ถ้าเขาไม่แจ้งมีความผิดหรือไม่ อันนี้เป็นคำถามที่ ๑ ต้องถามตรงไปตรงมา

๓๘

๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๑๘/๒

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าในโทษที่ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ตามที่บอกว่า ถ้าใครกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง มีโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ปรับทั้ง ๒ กรณี ตามที่ปรากฏในวรรคสุดท้ายหรือไม่ เพราะท่านบอกว่า ประการที่ ๑ คือให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบ นี่ก็กรณีที่ ๑ กับกรณีที่ ๒ ก็คือว่าถ้าอนุญาตหรือยินยอมให้มีลูกค้าเข้าไปหลับนอนได้ก็เป็นการผิดอีกฐานหนึ่ง ความผิดที่ต้องแจ้งหรือยินยอมทั้ง ๒ โทษหรือเปล่า หรือว่าโทษใดโทษหนึ่งจึงจะปรับ อันนี้เป็นหลักการเขียนกฎหมายเลขนะครับ ขอให้ท่านช่วยตอบด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ ครับ

พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :

เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ ส.ว. กรุงเทพมหานคร ในเนื้อหาวรรคสองที่กรรมการเพิ่มเติมเข้ามานั้นก็เป็นการดี ที่จะเป็นการป้องกันสิ่งที่พูดถึง แต่เนื้อหาไม่ได้ครอบคลุมหมด เพียงแต่ครอบคลุม เฉพาะว่าลูกค้าเท่านั้น ลูกค้าที่มาใช้บริการสถานบริการเท่านั้น แล้วคนที่ไม่ใช่ลูกค้า มาใช้เป็นสถานที่ร่วมหลับนอนกับหญิงบริการของสถานบริการนั้น ทำเสมือนกับ เป็นช่องโศกณีนี้อีกไหมครับ ผมอยากจะให้เน้นทั่ว ๆ ไปด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เมื่อสักครู่นี้ท่านจิโรจน์ยกมือ เชิญท่านจิโรจน์ครับ

- ๑๕/๑

นายจิโรจน์ โชติพันธ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ ความจริงกระผมที่แรกดูว่ามาตรฐานนี้หุ้มนเกินไป แต่พอฟังคณะกรรมการชี้แจงแล้ว
 ก็รู้สึกว่ามีคามจำเป็น แต่ว่าถ้าให้คือ เพิ่มรายละเอียดของท่านประทินเข้าไปช่วยให้ชัดเจน
 ก็ยิ่งดีขึ้น คือสรุปว่าผมเห็นด้วยกับมาตรฐานนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภาผมใคร่ขอเรียนปรึกษาท่านกรรมการ
 อีกทีเถอะครับ คือข้อห้ามไม่ให้ลูกค้านำเข้าไปพักในที่หอพักของพนักงานเป็นสิ่งที่ผมเห็นด้วย
 แล้วก็ควรจะเขียนไว้เป็นอันหนึ่งอนุมาตราชัดเจนครับ ที่นี้ในวิธีปฏิบัติ ผมเข้าใจว่าใน
 ทางกฎหมาย การที่มีหอพักอยู่ติดกับสถานบริการ ก็ไม่ได้ทำให้หอพักนั้นเป็นสถานบริการ
 ไปได้ อยู่คนละอาคารคนละส่วนนะครับ แต่ถ้าจำเป็นต้องแจ้ง อันนี้ผมเห็นด้วยวิธีปฏิบัติ
 น่าจะแจ้งให้ทราบ ดำรงเขาจะได้ดูแลได้ เพราะฉะนั้นถ้าท่านต้องการเขียนวิธีปฏิบัติอันนี้
 เป็นไปได้ไหมครับ ก็นิมนต์มาอยู่พรรคท้ายบอกว่า เมื่อมีการจัดหอพักตามอนุมาตรานั้น
 ให้ผู้ขออนุญาตสถานบริการแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบก็แค่นั้นครับ แต่ผมคิดว่าข้อห้ามควร
 จะไล่เป็นอนุให้ชัด วิธีปฏิบัติถ้าจำเป็นก็ใส่เป็นพรรคท้าย ~~หรือ~~ อ่างถึงก็น่าจะเรียบร้อยนะครับ
 ลองทบทวนทีเถอะครับ ผมไม่คิดใจอะไรมากมายนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเกษม รุ่งชนเกียรติ ครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ กระผม
 เกษม รุ่งชนเกียรติ ส.ว. จากจังหวัดสุรินทร์ ท่านประธานฯ ครับ ผมดูวิธีร่างกฎหมายของ
 กรรมการชุดนี้มาวันนี้วันที่ ๒ แล้วครับ ท่านอธิบายให้ผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้
 ท่านอนุรักษ์มาก แล้วก็ใช้แนวพื้นฐานที่ค่อนข้างจะทำให้สังคมในรูปแบบที่สมบูรณ์มาก
 มากจริง ๆ ผมเห็นพรรคท้ายที่เราถกถึงดีเบต (Debate) กันกำลังถกเถียงกันนี้เป็นพรรคสุดท้าย
 ที่กรรมการค่อนข้างจะให้โอกาสเจ้าของสถานบริการ แล้วก็ค่อนข้างจะเปิดกว้างให้
 สถานบริการ ซึ่งผมเห็นว่าน้ำหนักของกฎหมายวันนี้ เราทิ้งน้ำหนักไปทางอนุรักษ์นิยม
 มากมายมหาศาลเลย ๕ มาตราที่ผ่านมา เราทิ้งน้ำหนักไปจนเจ้าของกิจการแทบจะทำงาน
 ไม่ได้ แต่พรรคท้ายผมเพิ่งเห็นครับว่าท่านอะลุ่มอล่วย แล้วพร้อมที่จะให้เขาทำงานได้ด้วย
 ผมจึงเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมาก คือน้ำหนักของกฎหมายบางครั้งจะทิ้งน้ำหนัก

กฎหมายฉบับเดียวที่ทั้งน้ำหนักไปมุมใดมุมหนึ่งจนอีกมุมหนึ่งทำงานไม่ได้เลยก็เป็นปัญหา ๕ มาตรา ผมเห็นว่าเราทั้งน้ำหนักด้านอนุรักษ์นิยมมากมาย แต่พรรคท้ายผมเห็นว่าท่านกลาง ๆ เปิดโอกาสให้คนที่ทำกิจการ เขามีโอกาสได้ทำได้ ผมว่าน้ำหนักการเขียนกฎหมาย ควรจะให้บาลานซ์ (Balance) กัน ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากในพรรคท้ายนี้ครับ ขอบคุณมาก

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายโกมล จิรัชยสุทธิกุล (กรรมาธิการ) : ขอรบกวนเรียนชี้แจงอย่างนี้ นะครับว่า ประเด็นแรก ถ้าที่พักนั้นเป็นคนละเจ้าของกับสถานบริการ เรียนว่า คำว่า “สถานบริการ” ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการในข้อกฎหมายแล้วไม่จำเป็นจะต้องเป็นเจ้าของ อสังหาริมทรัพย์คือ เจ้าของสถานที่ อาจจะเช่าเขาอยู่ก็ได้ เพราะฉะนั้นความเป็นเจ้าของ ของที่พักหรือของสถานบริการ จะไม่มีความหมายเลย คือไม่เกี่ยวข้องกับความเป็นเจ้าของ เลย เกี่ยวข้องกับลักษณะการดำเนินธุรกิจของเขา เขาไปเช่าแล้วเอาพนักงานของเขา ให้พักผ่อนหลับนอนในที่นั้นแล้วอยู่ใกล้เคียงตามที่กฎหมายเขียนไว้หรือเปล่า ถ้าอยู่ ใกล้เคียงแล้วให้พนักงานเข้าไปอาศัยหลับนอนเขาจะต้องแจ้ง ก็เลยเข้ามาสู่ในประเด็นที่ ๒ ว่าถ้าเขาไม่แจ้งเขาจะผิด ความผิดแตกต่างหากจากกรณีที่ปล่อยปละละเลยหรือเปล่า นะครับ ก็เรียนว่าถ้าเขาไม่แจ้งมีนัยสำคัญว่า ที่พักนั้นจะกลายเป็นสถานบริการ นะครับ พอเป็น สถานบริการจะ ไปเข้าตาม (๔) ถือว่าเขาปล่อยปละละเลยให้คนที่ไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลเข้าไป พักอาศัยหลับนอนเขาจะผิดตาม (๔) ถ้าเขาไม่แจ้งนะครับ เพราะชัดเจนอยู่ในตัวว่า เขาพักอาศัยอยู่ในสถานนั้น โดยไม่มีการแจ้งก็ต้องถือว่าผิดตาม (๔) แต่ถ้าเขาแจ้งตรงนี้มี นัยสำคัญจำเป็นจะต้องเขียนไว้ว่า ไม่เป็นสถานบริการ เพราะจะได้ไม่ผิดตาม (๔) แต่ถ้าเขา ปล่อยปละละเลยให้ลูกค้าเข้าไปพักอาศัยหลับนอนแล้ว เขาจะผิดตามวรรคสองนะครับ ซึ่งในบทกำหนดโทษเราได้เขียนเพิ่มไว้อยู่แล้ว หรือเราได้เติมเข้าไปอยู่แล้วในบทกำหนด โทษ ใน ๒ ประเด็นนี้ผมได้ชี้แจงไปแล้วนะครับ ไม่ทราบว่าครบถ้วนหรือเปล่า ก็ขออนุญาต ชี้แจงเท่านี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ามีข้อข้องใจ เชิญท่านอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เข้าใจว่ากรรมการท่านตอบก็กระจ่างดีนะครับ เพียงแต่ผมขอให้ท่านยืนยันเล็กน้อย เมื่อสักครู่นี้ฟังไม่ผิดท่านบอกว่าถ้าไม่แจ้งนี่ก็ถือว่าเป็นสถานบริการอย่างนั้นใช่ไหมครับ ท่านพยักหน้าแสดงว่าใช่ สมมุติว่าสถานบริการ ตั้งอยู่ซ้ายมือผม ห่างไปอีกสัก ๓๐ เมตรก็จะมีแฟลตอยู่แฟลตหนึ่ง ผมก็ไปเช่าแฟลตสัก ๑๐ ห้องนี้ให้พนักงานผมพัก อย่างนี้ผมต้องแจ้งไหม 'ไม่ต้องแจ้ง'ไหม เป็นเรื่องเฉพาะใช่ไหมครับ ถ้าสร้างเฉพาะขึ้นมาโดด ๆ นี้อย่างนี้ถ้าไม่แจ้งถือว่าเป็นสถานบริการอย่างนั้นใช่ไหมครับ ถ้าปนกับคนอื่นไม่เข้าข่ายอย่างนั้นนะครับ โอ.เค. ผมไม่คิดใจ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : กระผม ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ไม่ทราบว่ากรรมการจะเห็นด้วยกับกระผมหรือไม่ ที่กระผมบอกว่า ในวรรคสองนี้จำกัดแต่เฉพาะลูกค้าอย่างเดียว ถ้าเผื่อว่าฉันจะค้าประเวณี นี้คนอื่นไม่เป็นอะไรใช่ไหม กระผมอยากจะให้แก้ว หรือปล่อยปละละเลยให้ผู้อื่นเข้าไป พักอาศัยหลับนอน ให้ผู้อื่นเขา ไม่ใช่คลุมไปหมดถึงบุคคลคนนอกด้วย ถ้าเขามีเจตนาทำเป็น ช่องโศกเถื่อนนี้ไม่จำเป็นเฉพาะลูกค้าอย่างเดียว ผมชอบเที่ยว พอรู้ว่าปิดสถานบริการ เด็กมานอนตรงนี้ก็ไปเที่ยวได้ไหม แต่ว่าผมไม่ได้ใช้บริการก่อนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการครับ

นายโกมล จิรัชชสุทธิกุล (กรรมการ) : คือประเด็นแรก ถ้าเราเขียน กว้างมากเกินไป นี่จะเป็นปัญหาในทางปฏิบัตินะครับว่า เพราะบางครั้งพนักงานของ สถานบริการนั้น เขาอาจจะเอาญาติพี่น้องหรือว่าเพื่อนฝูงหรืออะไรที่ไม่ใช่เรื่อง การค้าประเวณีมาพักนอนหลับนอนในที่พักเขาก็ได้เนะครับ ซึ่งตรงนี้จะก่อให้เกิด ปัญหามากขึ้น ผมเรียนว่าถ้าเขาค้าประเวณีทั่วไปอย่างนั้น ผมว่าน่าจะเป็นไปตาม กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีก็น่าจะถูกต้องกว่านะครับ ขอเรียนชี้แจงครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

๔๒

๑๓ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

สุชาดา ๒๐/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาต
ท่านประธานฯ ครับ อันนี้เพื่อจะให้ควบคุมให้รอบคอบท่านประธานฯ ครับ ผมมอง
ดูว่า ถ้าสถานที่ตรงนี้ที่จัดเป็นบ้านพักนั้นะครับ ทุกคนรู้ว่าผู้หญิงสถานบริการนั้น
สามารถค้าประเวณีได้นี้ ผมไม่จำเป็นจะต้องเข้าไปเที่ยวในคินั้น ผมไม่จำเป็น
จะต้องไปเที่ยวในคินั้นเลย ไม่จำเป็นต้องเป็นลูกค้าในคินั้นเลย แต่ผมนี้เป็นขาประจำ
ครับ ไม่ต้องไปเที่ยวครับ พอรู้ว่าเลิกสถานบริการนางนี้ต้องกลับมาพักที่พัก ผมก็ไป
หลับนอนด้วยแล้วผมเสียเงินนี้ทำได้ไหม สถานที่ที่จะเป็นที่ค้าประเวณีนี้ะครับ
จะต้องเป็นเรื่องที่รู้จักกันในหมู่นักเที่ยวครับ ท่านประธานฯ ครับ แต่ผมอยากจะให้เขียน
ควบคุมไว้ครับว่า ใครก็ตามเที่ยวจะมีข้อแก้ตัวด้วยว่า ที่การค้าประเวณีในจุดนี้
เฉพาะลูกค้าเท่านั้นที่เป็นความผิดถ้าคนอื่นแล้วไม่เป็นความผิดตามกฎหมายฉบับนี้ครับ
ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการยื่นตามนั้นนะครับ

ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๑๖ วรรคสอง กรรมาธิการ
เพิ่มเติมขึ้นนะครับ เรื่องการจัดสถานที่ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับ
กรรมาธิการคือไม่ต้องมีการเพิ่มเติมขอให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนน
ครับ เรียบร้อยแล้วปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คะแนน)

- ๒๑/๑

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๘๔
ไม่เห็นด้วย ๑๔ งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่ามีการเพิ่มเติม ต่อไป
เป็นกรรมาธิการขอสงวนความเห็นของท่านสตีลปีชัยกรับ กือมาตรา ๑๖ วรรคสาม
เพิ่มความเป็นวรรคสามของท่านสตีลปีชัย เชิญท่านสตีลปีชัยกรับ

นายสตีลปีชัย เชษฐสตีลปี (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : ในมาตรา ๘
ใช้ใหม่กรับท่านประธานฯ กรับ

ประธานวุฒิสภา : ในมาตรา ๘ ที่ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ และ
ในมาตรา ๑๖ วรรคสองของกรรมาธิการเพิ่มเติม และท่านสตีลปีชัยขอเพิ่มความเป็น
วรรคสาม ในมาตรา ๑๖ นี้ เชิญท่านกรับ ที่ท่านเพิ่มในหน้า (๕) ของรายงานกรับ

นายสตีลปีชัย เชษฐสตีลปี (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : ผมขอดอน
กรับ

ประธานวุฒิสภา : ขอดอนใช้ใหม่กรับ ขอบคุณมากกรับ เชิญท่านเลขานุ
มาตรา ๑๐ กรับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลกกรับ

นายวัลลก ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ผม วัลลก ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตถามกรรมาธิการว่า มาตรา ๑๐ (๑)
(๒) ยังอยู่ครบถ้วนตามร่างหรือไม่ ขอท่านช่วยชี้แจงก่อน เพราะว่าผมจะได้อภิปรายได้
ขอบคุณกรับ เพราะผมทราบว่ามีการเปลี่ยนแปลง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการกรับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในมาตรา ๑๐ ดังกล่าวนี้อธิการได้แก้ไขตามเอกสารเป็น
ใบขอเพิ่มข้อความในรายงานผลการพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ โดยแจ้งให้ท่านสมาชิกฯ
ไปล่วงหน้าก่อนแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๖/๑ ซึ่งอยู่ในมาตรา ๑๐ ดังกล่าวนี้นี้
ซึ่งเดิมที่มี ๒ อนุมาตรา ก็ได้ตัด (๒) ออก และเอา (๑) นั้น ไปอยู่ในส่วนของวันแต่
เพื่อให้ท่านพิจารณาต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสรัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายไหมครับ ท่านสิลป์ชัยครับ

นายสิลป์ชัย เชนฐุสิลป์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณ
ท่านประธานฯ กระผม นายสิลป์ชัย เชนฐุสิลป์ จากอุทัยธานี ผมมีความจำเป็นจะต้องคุย
กับท่านประธานฯ เนื่องจากว่าผมมีความเห็นไม่สอดคล้องกับคณะกรรมการซึ่งเป็นเสียง
ส่วนใหญ่ วันเวลาเปลี่ยนไปนั้นคนก็เปลี่ยนไปด้วยครับท่านประธานฯ ผมอยากจะทำให้
ท่านประธานฯ นึกไปถึงเหตุการณ์เมื่อ ๕๐ ปีเศษ ๆ ตั้งแต่ปี ๒๕๐๐ เศษ ๆ นิสิต นักศึกษา
มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศก็มีการทะเลาะกัน มีการตีกัน ไม่ว่าจะเป็นที่จุฬาฯ
ที่ธรรมศาสตร์ ที่เกษตรฯ ที่แม่โจ้ ที่ขอนแก่น ก็มีการทะเลาะเบาะแว้งมีการตีกันครับ
ถึงแม้จะเรียนชั้นมหาวิทยาลัยแล้ว อันนี้เหตุการณ์เมื่อ ๕๐ ปีเศษ ๆ นั้นแปลว่ายังขาด
ความรับผิดชอบ ~~ครับ~~ แต่ครั้งมาถึงปัจจุบันนี้เหตุการณ์ทะเลาะกัน ตีกันหมดไปแล้ว
ตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หมดแล้ว นั้นแปลว่าคนมีความรับผิดชอบขึ้นแล้ว ส.ส.ร. เป็น
ผู้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญได้ทำการสอบถามคนทั้งประเทศว่า อายุเท่าไรจึงจะมีความ
รับผิดชอบที่จะมีสิทธิเสียงในการเลือกตั้ง จากการสอบถามผลปรากฏว่าอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป
มีความรับผิดชอบแล้ว มีความเป็นผู้ใหญ่แล้ว จนขนาดที่มีความสามารถที่จะไปเลือกตั้งได้
เลือกตั้ง ส.ว. เลือกตั้งท่านทั้งหลาย เลือกตั้ง ส.ส.

ซึ่งการเลือกตั้งถือว่ามีค่าสำคัญสูงสุด เพราะเป็นการเลือกตั้งผู้บริหารฝ่ายตุลาการ และที่ฝ่ายนิติบัญญัติด้วย ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด กฎหมายยังยอมรับกันว่า อายุ ๑๘ ปี มีความสามารถที่จะรับผิดชอบอย่างเพียงพอแล้ว มามองดูทางด้านการศึกษาบ้าง เรียนจบ ปวช. จบ ปวส. ก็มีครบ ตั้งแต่อายุ ๑๘ ปีขึ้นไปมีแล้ว สามารถทำงานได้แล้ว หาเงินเองได้แล้ว ครั้นจะไปพักผ่อนในสถานบริการบ้างบอกไปไม่ได้ อายุไม่ได้เกณฑ์ ไปไม่ได้แล้ว ปิดกันหมดเลย ทั้งที่เขามีความพร้อมทุกอย่าง สตางค์ก็หาได้เอง อะไรก็หาได้ ไปพักผ่อนก็ไม่ได้ ไปเที่ยวเตร่บ้างก็ไม่ได้ ถือว่าเป็นสถานที่เสี่ยงอันตรายหมิ่นเหม่ ต่อศีลธรรม ซึ่งคณะกรรมการเสียงส่วนใหญ่มองอย่างนั้น ผมเป็นเสียงส่วนน้อยครับ ขอสงวนความเห็นเอาไว้ว่าไม่จำเป็นหรอก สถานบริการไม่ใช่สิ่งที่เลวร้ายครับ ปรากฏเห็นอยู่โดยทั่วไป อาจจะมีอยู่บ้างสำหรับคนที่มิใช่อายุอย่างนั้น คนที่อยากจะเป็นคนเลว อย่างนั้นก็มิ สำหรับคนที่เขาจะดีละครับ ก็มีอยู่เช่นเดียวกัน แต่ครั้นไปออกกฎหมาย ปิดกันอย่างนี้เขาหมดโอกาส หมดโอกาสกระทั่งที่จะเข้าไปนั่งข้างใน ปิดกันหมด ฉะนั้นผมจึงขอสงวนความเห็น ให้มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ~~เข้า~~ เข้าไปใน สถานบริการได้ อันนี้เป็นความเห็นซึ่งเสนอท่านประธานฯ ในเบื้องต้นเพียงแค่นี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ก็เพิ่งไปตามดูเอกสารที่กรรมการท่านบอกได้ว่า แจกไว้ เป็นการแจกเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว ทีนี้ผมขออนุญาตท่านช่วยอธิบายสักเล็กน้อย อ่านแล้วยังสับสนอยู่นะครับ คือตามร่างที่ท่านขอแก้ไข ในเอกสารเข้าใจว่าในมือของท่านสมาชิกฯ คงมีไม่ครบทุกคนนะครับ เขียนไว้ว่า “มาตรา ๑๖/๑ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาต ตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ เว้นแต่” ตรงคำว่า เว้นแต่ นี้ครับอยากให้ท่านช่วยพิจารณาด้วยนะครับ “เว้นแต่สถานบริการประเภทที่ต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบก่อนจัดตั้งตาม (๕) ของบทนิยามสถานบริการในมาตรา ๓” อันนี้ก็คง

หมายถึงที่ปิดก่อน ๒๔.๐๐ นาฬิกา ถ้าผมเข้าใจไม่ผิดเป็นอย่างนั้น ที่ปิดก่อน ๒๔.๐๐ นาฬิกาใช้หรือไม่ ทีนี้วรรคสองที่ผมงงมากในวรรคสองพลิกหน้าต่อไปนะครับ ที่เขียนว่า “ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการประเภทที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจัดตั้งตาม (๕) ของบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๓ ในประเภทตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” แล้วเขียนว่า “ยินยอมหรือปล่อยปะละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการในระหว่างเวลาทำการ” วรรคหนึ่งกับวรรคสองนี้ช่วยอธิบายภาษาง่าย ๆ หมายความว่าอย่างไร ผมยอมรับว่าผมอ่านกฎหมายไม่เข้าใจจริง ๆ ท่านช่วยอธิบายให้ชัด ๆ นะครับว่าหมายถึงอะไรกันแน่ เพราะตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญนะครับ มิฉะนั้นเราจะหลงประเด็นยอมให้เข้าได้หมดนะครับ ต้องอธิบายให้ดี ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายโกมล จิรัชัยสุทธิกุล (กรรมการ) : ก็ในมาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง สถานบริการที่ประเภทอนุญาตทั้งหมดจะต้องห้ามเด็กอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีเข้านะครับ เว้นแต่สถานบริการประเภทที่ต้องแจ้งเท่านั้นเองที่เด็กอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีนี้เข้าได้โดยไม่ถูกจำกัดนะครับ อันนี้วรรคหนึ่งคงชัดเจน ในวรรคสองหมายความว่า สถานบริการประเภทที่ต้องแจ้งที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งนั้นเอง ~~นะครับ~~ รัฐมนตรีอาจจะมาออกกฎกระทรวงกำหนดว่า มีสถานบริการประเภทที่ต้องแจ้งประเภทใดบ้างที่จะห้ามเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีเข้านะครับ คือประเภทที่ต้องแจ้งนี้ลักษณะความหมิ่นเหม่จะน้อยลงมากนะครับ เพราะฉะนั้นเพียกกำหนดอายุให้ต่ำลงมา ที่เด็กที่จะห้ามเข้านี้ หมายความว่า เด็กอายุ ๑๘ ปี หรือ ๒๐ ปีก็สามารถเข้าได้นะครับ ถึงแม้ว่าจะกำหนดห้ามแล้ว ไม่ทราบว่าชัดเจนไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภอีกครั้งครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมถามลงรายละเอียดเล็กน้อยนะครับ เพื่อจะได้เข้าใจตรงกันแสดงว่า พรรคหนึ่งนี่นะครับ ไม่จำกัดอายุ ถูกไหมครับ ๑๐ ปี ๘ ปี ๗ ปี ๖ ปี ๒ ปี คลานได้ก็เข้าได้ ประเภทนี้คือ พรรคที่หนึ่ง เป็นเช่นนั้นใช่ไหมครับ โดยไม่ต้องขออนุญาตเข้าไปได้ตลอดจนถึง ๖ ทุ่มเลข พรรคหนึ่งนี่เปิดอย่างนั้น พรรคสองนี่ก็ให้รัฐมนตรีไปกำหนดว่าประเภทไหนบ้างที่ต่ำกว่า ๑๘ ปี ห้ามเข้า จะเอาอย่างนั้นเลขใช่ไหมครับ พรรคแรกคือ ๖ เดือน ๓ เดือนก็เข้าได้เลข ๒ ปีก็เข้าได้ ยกตัวอย่างที่ไหนบ้างครับ แบบที่ว่านี่ เอาพรรคหนึ่งครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ หลักนี้ครับ ถ้าเป็นสถานบริการทั่ว ๆ ไป ต่ำกว่า ๒๐ ปีนี้ห้ามเข้า แต่จะมีข้อยกเว้น อยู่ว่าในสถานบริการที่เวลาจะตั้งนั้นเพียงแต่แจ้งเท่านั้นเอง เพียงแต่แจ้งแล้วเปิดได้ก็จะเป็นสถานบริการ อย่างเช่น ร้านเสริมสวย ร้านทำผม ร้านอาหาร ที่อาจจะมีเพลงฟังแค่ดูเดียว แล้วไม่หมิ่นเหม่ต่อศีลธรรม อย่างนี้ไม่กำหนดอายุเขาครับ เพราะว่าไม่มีเหตุผลอะไรต้องไปกำหนด เพราะว่าอาจจะเข้าไปกับพ่อแม่เขาครับ เพราะฉะนั้นในพรรคหนึ่ง หลักก็คืออายุ ๒๐ ปี ถ้าเป็นสถานบริการทั่วไปนะครับ ต่ำกว่า ๒๐ ปีห้ามเข้า แต่ถ้าไม่หมิ่นเหม่ต่อศีลธรรม เข้าได้ จะบอกว่าเด็กอายุเท่าไรนี่ครับ ถ้าไม่หมิ่นเหม่ต่อศีลธรรมแล้วจะไปห้ามทำไม ส่วนสิ่งที่กังวลก็คือ เรามองว่าไม่หมิ่นเหม่ แต่อาจจะไปเกิดหมิ่นเหม่ขึ้นมา อย่างนี้ รัฐมนตรีต้องคอยดูครับว่า สถานที่ไหนที่อนุญาตให้เด็กเข้า แต่ดันไปเป็นแหล่งมั่วสุม ในภายหลังหรืออาจจะใช้ช่องว่างจากการที่เปิดให้เข้า กลายเป็นแหล่งมั่วสุมขึ้นมา นั่นนะครับ ก็ไปอยู่พรรคที่สอง พรรคที่สองว่าถ้าเป็นอย่างนี้ ถ้าหมิ่นเหม่จริงอายุ ๑๘ ปีห้ามเข้านะครับ ก็เลขมาอยู่ในพรรคที่สองเพื่อเข้าไปควบคุมไม่ให้เกิดการที่ผิดศีลธรรมขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์แก้วสรรกรับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ มีข้อปริกษานิดเดียวครับ ท่านกรรมาธิการฯ ในแง่ถ้อยคำนี้คงต้องเหมือนกับคราวที่แล้วใช้ใหม่ครับ คือแทนที่จะใช้ว่า “เว้นแต่สถานบริการประเภทที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจัดตั้งตาม (๕) ของบทนิยาม” เราเคยคุยกันแล้วว่าเขียนให้สั้นไปเลยว่า “สถานบริการตามมาตรา ๓ (๕) ประเภทที่ต้องแจ้งให้ทราบถูกต้องใหม่ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ถูกต้องครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมจะขอมติมาตรา ๑๖/๑ ในมาตรา ๑๐ วรรคแรกนะครับ ซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มความขึ้นมา แล้วก็มีการสงวนความเห็นแก้ไขอีกอย่างหนึ่งนะครับ มติที่จะเรียนถามในที่ประชุมคือ ถ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการก็ขอความกรุณาให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติกด ไม่เห็นด้วยขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่เคารพที่อยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงคะแนน ถ้าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ กรุณา กด เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรฯ ในการแก้ไขมาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง กด ไม่เห็นด้วย ชัดเจนนะครับเชิญลงคะแนนครับ ถ้าลงคะแนนแล้วไม่มีปัญหา ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คะแนนออกแล้วนะครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ๗๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔ คะแนน งดออกเสียง ๒ คะแนน ไม่ลงคะแนน ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าในที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ เชิญท่านบุญญาครับ

นายบุญญา หล่เหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญญา หล่เหลด
งคออกเสียงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : งคออกเสียงเพิ่มไปนะครับ ต่อไปมาตรา ๑๖/๑ ในมาตรา ๑๐
วรรคสอง วรรคสาม คณะกรรมาธิการแก้ไข ผ่านนะครับ วรรคสี่ วรรคห้า
เชิญท่านเลขานุการ ครับ

- ๒๔/๑

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๐/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๑
มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกัย (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ขณะนี้
เรามาถึงมาตรา ๑๑ นะครับ ผมคิดว่ามาตรา ๑๑ นี้กรรมาธิการได้เพิ่มเติมขึ้นมาทั้งหน้า
คือในหน้าที่ ๗ ขออนุญาตนะครับ ผมคิดว่าเรื่องของมาตรา ๑๑ นี้เป็นมาตราซึ่งเมื่อ
สถานบริการนี้ทำผิด ทำผิดในหลาย ๆ ประเภท แล้วก็ถูกสั่งพักใบอนุญาต กรรมาธิการ
ก็มาจำแนกว่าถ้าทำผิด เช่นประเภทให้คนมีเมามาเข้ามาได้ จดทะเบียน ไม่จดทะเบียน
ไม่มีบัตรของลูกจ้าง ก็ให้สั่งพักได้ไม่เกิน ๓๐ วันตาม (๑) พอ (๒) บอกว่า ถ้าให้มีการ
โซว์ลามก รับเด็กต่ำกว่า ๑๘ ปีเข้าทำงานให้ไปนอนในที่พัก พกอาวุธเข้ามาก็ให้สั่งพัก
ภายใน ๕๐ วัน การจำแนกเช่นนี้ ประเด็นที่ ๑ คือผมเห็นด้วยในเรื่องการจำแนกโทษ
แต่สิ่งที่ผมค่อนข้างกลางแกลงใจมากก็คือการอุทธรณ์ กรรมาธิการได้ไปจำแนกการอุทธรณ์
ไว้เลยว่า ถ้าประเภทที่ ๑ ให้อุทธรณ์ เมื่ออุทธรณ์เสร็จก็ถือว่าสามารถที่จะทะเลาะการลงโทษ
ได้ทันที คือขอให้อุทธรณ์เปรียบก็พักเขาไม่ได้เลย ก็ให้เขาดำเนินการต่อจนกว่าผลอุทธรณ์
เป็นอย่างไรแล้วค่อยสั่งพักตามนั้น ถ้าผลอุทธรณ์ว่าไม่ผิดก็ไม่ต้องสั่งพัก ถ้าผิดก็ค่อยสั่งพัก
นี้เป็น (๑) ซึ่งประเด็นนี้ผมไม่ค่อยคิดใจเพราะว่าเป็นโทษเบา ๓๐ วัน แต่ (๒) ที่ให้มีการ
โซว์ลามกอนาจาร ต่ำกว่า ๑๘ ปีเข้าทำงาน พกอาวุธเข้าไป หรือแม้กระทั่งบางท่าน
ไปเพิ่มเติมว่ามีอาวุธสงครามเข้าไปด้วย ตรงนี้กรรมาธิการก็ไปบอกว่าให้มีการอุทธรณ์
ได้เหมือนกัน แล้วก็กำหนดให้เจ้าหน้าที่ภายใน ๗ วันต้องทำเรื่องให้เสร็จ ถ้าไม่เสร็จ
ก็ถือว่าได้รับการปล่อยไปโดยอัตโนมัติ ก็คือไม่ต้องโทษ ตรงนี้ที่ผมคิดว่าจะเอื้อ
สถานบริการมากไปหรือไม่ เพราะว่าโทษอันนี้หนักนะครับ ๕๐ วัน เพราะว่าโทษ
เป็นเรื่องโซว์ลามกอนาจาร เป็นเรื่องการพกอาวุธ เป็นเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเป็นเรื่อง
ที่ใหญ่มาก แล้วกรรมาธิการก็เปิดช่องให้เขาอุทธรณ์ ตรงนี้ที่ผมอยากได้คำตอบว่าเหตุผล
เป็นประการใดท่านจึงเปิดช่องไว้เช่นนี้ เพราะเป็นโทษที่หนัก เป็นเรื่องที่ร้ายแรงมาก

๕๑

๕๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สำรวม ๒๔/๒

แล้วท่านยังระบุว่าให้เจ้าหน้าที่พิจารณาภายใน ๗ วัน ถ้า ๗ วันพิจารณาไม่เสร็จ ก็หลุดไป โดยอัตโนมัติเลข ตรงนี้ท่านช่วยลบออกหน่อย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่กรรมการพิจารณาไม่ได้เอื้อต่อสถานบริการ เพียงแต่ว่าเมื่อมีการสั่งพักใบอนุญาต ยกตัวอย่างนั้นนะครับ โดยหลักนั้นก็สามารถอุทธรณ์ได้อยู่แล้ว เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง แต่ในสภาพความเป็นจริง กว่าจะสั่งในแต่ละเรื่อง กว่าจะพิจารณาในแต่ละเรื่อง บางทีเลขระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วยซ้ำไปนี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เพราะฉะนั้นกรรมการพิจารณาด้วยเหตุผลว่า ถ้าจะให้ เป็นเรื่องที่ชัดเจนในทางปฏิบัติจริง เจ้าหน้าที่ก็น่าจะมีกำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติ ไม่ใช่พอสั่งแล้วก็ปล่อยทิ้งไว้ โดยไม่มีข้อจำกัดว่าจะส่งออกมาเมื่อไร ซึ่งในระยะเวลาที่กำหนดจะ ๗ วันก็ดี ๑๕ วันก็ดี เราก็เชิญกระทรวงมหาดไทยมาชี้แจงว่าถ้าทำตามนี้ ท่านสามารถทำได้หรือไม่ ซึ่งตอนแรก ๑๕ วันเป็น ๗ วัน เขาบอกทำไม่ได้ แต่ถ้า ๑๕ วัน เขาทำได้ ก็เป็นเหตุผลว่าในเมื่อเขาอุทธรณ์ท่านก็ต้องสั่ง เมื่อสั่งแล้วผลที่ออกมาก็ต้องมีระยะเวลา เป็นไปตามขั้นตอน ไม่ได้เอื้อประโยชน์กับใครเลย คือเมื่อสั่งแล้วท่านอาจจะสั่งว่าไม่ให้เปิดก็ได้ ใช่ไหมครับ ไม่ใช่ว่าสั่งแล้วต้องเปิดตลอด เพียงแต่ท่านต้องมีระยะเวลาสั่งเท่านั้นเอง แต่ผลจะเป็นอย่างไรก็ดุลพินิจท่านเป็นผู้สั่งการนะครับ

- ๒๕/๑

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

๕๒

๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ภษนี้ ๒๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ผมถามรายละเอียดเล็กน้อย เพื่อท่านประธานคณะกรรมการจะได้ตอบในที่ประชุมเข้าใจได้มากขึ้น คือถ้าผิดตาม (๑) แล้วสั่งปิดเรา เราอุทธรณ์ เมื่ออุทธรณ์ก็หมายความว่าเราเปิดต่อได้ ถูกไหมครับ จนกว่าผลอุทธรณ์จะเป็นอย่างไร นี่คือตาม (๑) คือความผิดเขาแต่ตาม (๒) พอมาสั่งปิดผม ผมอุทธรณ์ พออุทธรณ์ตรงนี้ก็ถือว่าขณะที่ยื่นอุทธรณ์นี้ทุเลาชั่วคราวหรือไม่ หรือว่ายังปิดไปก่อน จนกว่าภายใน ๗ วัน จึงจะค่อยเปิดได้ ขอประเด็น ๒ ช่วยตอบผมหน่อย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกรรมการเชิญครับ

นายโกมล จิรัชยสุทธิกุล (กรรมการ) : คือประเด็นตาม (๒) เนื่องจากเป็นเหตุที่ค่อนข้างรุนแรง เพราะฉะนั้นจะไม่ทุเลาการบังคับ โดยอัตโนมัติ ตัวพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องมีคำสั่งก่อนว่าจะทุเลา ถึงจะทุเลานะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คงจะถามมติได้นะครับ ผ่านเลยนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านศิลปป์ชัยครับ

นายศิลปป์ชัย เชษฐศิลป์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ผมคงจะใช้เวลาไม่นาน ไม่มาก เนื่องจากจะหมดเวลา ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการดังกล่าว ตั้งแต่ต้นจนถึงมาตรา ๑๓ นี้ ก็จะเห็นว่าไม่เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตั้งแต่ต้นเลยครับ ไม่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งที่เจตนารมณ์คือส่งเสริมการท่องเที่ยว เวลาในศาลเป็นต้อง

LIART

๕๓

๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ภษนี้ ๒๕/๒

พระราชบัญญัติควบคุมศีลธรรมคงจะว่ากันใหม่ มาถึงมาตรา ๑๓ นี้ก็ทำให้ราคาแพงขึ้น เพราะโทษของสถานบริการนั้นมีจำคุกด้วย ท่านประธานฯ สมมติลงทุนตั้งสถานบริการ หกไป ๒๐ ล้านบาท ไม่ใช้บาท ๒ บาท นะครับ ๒๐ ล้านบาท แต่บังเอิญจะโดยเจตนาหรือไม่เจตนาที่ไม่ทราบ ไปผิดเงื่อนไขของเขา กฎหมายเขียนว่าต้องจำคุกด้วยนะ อะไรกัน นักหนา ด้วยเหตุนี้แหละครับ เลยตัดไปเสีย โทษจำคุกเอาออกไปเสีย ให้คงเหลือโทษปรับ เพียงประการเดียวก็เหลือเพื่อแล้วครับเหลือเพื่อพอแล้ว โทษจำคุก ไปเอาอะไรกันนักหนา ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการเชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่กรรมการได้พิจารณาว่าโทษที่กำหนดไว้ ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับนั้น ไม่ใช่ว่าลงโทษจำคุกอย่างเดียว แต่ก็มีโทษปรับอยู่ด้วย ซึ่งการจะลงโทษเท่าไรนั้น ก็มีความหนักเบาของการกระทำความผิด ก็เลยกำหนดไว้ เพื่อให้เป็นดุลพินิจของศาลในการที่จะลงโทษผู้กระทำความผิดดังกล่าวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอมติได้นะครับ ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ ที่อยู่ข้างนอก ได้กรุณาเข้ามาลงคะแนนด้วยครับ มาตรา ๑๓ คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมความน่ะครับ ท่านศิลปชัย ขอสงวนคำแปรญัตติ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมการ กรุณาอดเห็นด้วย ถ้าหากว่าเห็นด้วยกับท่านศิลปชัย ให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ ไม่มีปัญหา ในการลงคะแนน ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมการ ๖๒ ไม่เห็นด้วย ๘ งดออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ไม่มีน่ะครับ เชิญท่านกรรมการครับ

LIIRT

- ๒๖/๑

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ในส่วนถ้อยคำขอเป็นหลักการว่า แก้ไขตามอาจารย์แก้วสรร
คำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา ๓ ไปทุกมาตรา ยกเว้นมาตรา ๑๕ จะได้ไม่ต้องพูดซ้ำครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการ มาตรา ๑๔ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มีการรณการสงวนความเห็น มาตรา ๑๕
มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข
มีการรณการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ครับ คือในวรรคแรกจะมี และมาตรา ๒๘/๕ ตรงนี้กรรมการตัดออก ซึ่งขอแขวนไว้
ถ้าพิจารณาถึงมาตรา ๒๘ /๕ ถ้าที่ประชุมเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม ในมาตรา ๑๗
วรรคแรกนี้ก็จะขอให้ไปตามร่างเดิม แต่ถ้าที่ประชุมให้ตัดมาตรา ๒๘/๕ ออก ก็จะขอ
ตัดมาตรา ๒๘/๕ ในวรรคแรกของมาตรา ๑๗ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมนตรี เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมสงวน
ความเห็นไว้ในมาตรา ๒๘/๒ ในเรื่องเกี่ยวกับอาวุธสงคราม คือจริง ๆ ร่างเดิมที่ส่งมา
เขาใช้วัตถุประสงค์หรืออาวุธสงคราม แต่ว่าโทษเขานี้ ๒ ปี ถึง ๒๐ ปี แล้วก็ปรับตั้งแต่
๔๐,๐๐๐ ถึง ๑ แสนบาท ที่นี้ผมเสนอในกรรมาธิการส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยว่าโทษต้องมากขึ้น
เพราะว่าเป็นอาวุธสงคราม เพิ่มโทษมาเป็น ๕ ปี ถึง ๒๐ ปี แล้วก็ปรับมากขึ้น ที่นี้พอดีว่า
กรรมาธิการไปตัดคำว่า “อาวุธสงคราม” ออก เหลือแต่วัตถุประสงค์อย่างเดียว ความหมายก็
เลยเปลี่ยนไป เหตุผลกรรมาธิการก็คือว่า คำว่า “อาวุธสงคราม” นั้นกว้างมาก แต่ผมคิดว่า
เข้าใจกันได้ เหตุผลที่ผมต้องการเอาอาวุธสงครามอยู่ก็ด้วยเหตุผลว่า ๑. ปัจจุบันนี้หรือที่

ผ่านมาในสถานบริการหลาย ๆ แห่งมีการเอาอาวุธเข้าไปอยู่ในสถานบริการด้วย แล้วบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไปกันเจอเป็นอาวุธสงคราม ก็ดำเนินข้อหาไปแก่ตาม พ.ร.บ. อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด แต่ผมต้องการว่าให้สถานบริการนี้เป็นที่ปลอดภัยจากอาวุธร้ายแรง คือปกติแล้วอาวุธปืนก็มีอยู่แล้วนะครับ อาวุธปืนธรรมดาที่มีอยู่แล้ว แต่ว่าอาวุธสงครามนี้ผม ต้องการให้มีโทษที่ร้ายแรง แล้วก็จะการจะนำเข้าไปหรือการจะเอาไว้ในสถานบริการนั้นไม่ได้ ต้องปลอดภัยจากอาวุธนี้ แล้วผมคิดว่าในอาวุธสงครามเวลาที่มีการจับได้ เจ้าหน้าที่ก็คงมีการ พิสูจน์อะไรกัน ความหมายก็คงจะไม่ต่างอะไร เพราะว่าอีกอันหนึ่งก็คือ หลายครั้งมี คนโดนลูกหลง ผมยกตัวอย่างว่า อาวุธที่มีใบอนุญาตพกได้ หรือเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาต พกได้ก็คงเป็นปืน ๙ มิลลิเมตร แต่ ๑๑ มม. ตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ มานี้ เขาก็ไม่มีการออกให้ เพราะฉะนั้นผมถือว่าอาวุธที่ร้ายแรงที่มีประสิทธิภาพที่ยิงทะลุจากคนหนึ่งไปสู่คนหนึ่งได้ 'ไปอยู่ในสถานที่แบบนี้มันเป็นอันตราย ก็น่าจะทำให้เขารู้สึกว่าโทษหนักนะ คุณอย่าเอาเข้าไปนะ ไม่ว่าจะเป็น ๑๑ มม. ที่ไม่มีใบอนุญาต ๓๕๗.๔๕ อาก้า คาบีนอะไรต่าง ๆ แล้วผม คิดว่าตรงนี้น่าจะสมเหตุสมผล สถานบริการจะได้ไม่มีใครโดนลูกหลงครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการเสี่ยงข้างมาก เชิญครับ

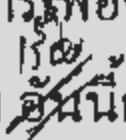
นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่กรรมการเสี่ยงข้างมากพิจารณา ~~ที่คิดว่า~~ “อาวุธสงคราม” ก็เนื่องจากว่า คำว่า “อาวุธสงคราม” นั้นไม่มีคำจำกัดความจริง ๆ ว่าคืออาวุธอะไรบ้าง ซึ่งในร่างเดิมจริง ๆ เพิ่งมาเติมในสภาผู้แทนราษฎร ~~ถึงเรื่องอาวุธสงคราม~~ แล้วก็มีคำถามในกรรมการครับ ว่าชื่อที่ใช้ในสงครามเป็นอาวุธสงครามใหม่ หรือว่ามีปลายปืนที่ติดเป็นอุปกรณ์ของปืนที่ใช้ในสงครามเป็นอาวุธสงครามใหม่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นปืนก็จะไปอยู่ในวรรคสอง ปืนทุกชนิดอยู่วรรคสองหมด ส่วนวรรคสามถ้าเป็นวัตถุระเบิดก็จะอยู่อีกวรรคหนึ่ง แยกต่างหากออกมา เพราะฉะนั้นถ้าบอกว่าใช้อาวุธสงครามอย่างเดียวก็จะกลับกลายเป็นว่ามีซึ่งใช้ในอาวุธสงครามมีโทษหนักกว่าปืนซึ่งอยู่ในวรรคสอง กรรมการก็เลยตัดออก แต่ถ้ามักมีการพกอาวุธซึ่งเป็นวัตถุระเบิดเข้าไปก็เพิ่มโทษให้หนักขึ้น จากจำคุก ๒ ปี เป็น ๕ ปี แล้วปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท เป็น ๑ แสนบาทครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญ พันตำรวจเอก ไพจิตร ครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา เหตุผลในการที่คณะกรรมการแก้ไขนี้เนื่องจากว่ากระผมได้ยื่นคำแปรญัตติ แปรฯ เป็นว่า หรืออาวุธที่นายทะเบียนไม่อาจ ~~ออก~~ ให้ออกใบอนุญาตให้ได้ ซึ่งผมใช้คำพูดดังกล่าวไปนั้น ปรากฏว่า คณะกรรมการก็ไม่ค่อยจะเข้าใจ แล้วก็มีการประนีประนอมกัน ที่แรกพยายามที่จะอธิบายว่าอาวุธสงครามคืออะไร คือถ้าพูดโดยง่าย ๆ พอปูอาวุธสงคราม ทุกคนคิดว่าเข้าใจ X แต่พอถามทีละคนว่าเป็นอะไรบ้าง ก็ตอบไม่เหมือนกันสักคนในวันนั้นครับ ผมยกตัวอย่างว่าผมก็เคยทำงานลักษณะใกล้เคียงการสงคราม มีดก็จำเป็นจะต้องมีใช้ เชือกก็มีใช้ในการรบ แต่ใน พ.ร.บ. อาวุธปืนจริง ๆ นั้น ถ้าเราย้อนไปดู พ.ร.บ. อาวุธปืน จะไม่มีคำว่า อาวุธสงครามเลย แล้วในการดำเนินคดีต่าง ๆ สมมุติว่ามีการจับอาวุธปืน

เอ็ม ๑๖ หรืออาบูเคสเจหรืออาก้าก็แล้วแต่มาได้ ก็หาที่แจ้ง เขาไม่แจ้งว่ามีอาวุธปืนสงคราม จะแจ้งว่ามีอาวุธปืน ซึ่งนายทะเบียนไม่อาจออกใบอนุญาตให้ได้ ก็แจ้งอย่างนี้ครับ อัยการ เข้าใจ ศาลก็เข้าใจ แต่ในกรณีการไม่เข้าใจวันนั้น ก็เลยประนีประนอมกัน ก็เลยตัดคำว่า “อาวุธสงคราม” ออก เพราะว่าอาวุธปืนธรรมดาเมื่ออยู่แล้วก็มาให้เป็นโทษของวัดพระเปิด ~~อันนี้เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วผมก็เห็นด้วยในการที่จะตัดอาวุธสงครามนี้ออกครับ~~

 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพรครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมว่าร่างเดิมนั้นคืออยู่แล้วครับ คือกฎหมายที่ไหน ๆ เขาก็เขียนอย่างนี้ครับ วัดพระเปิดหรืออาวุธสงคราม เพราะว่าเป็นที่ เข้าใจกันมาตั้งแต่ดั้งเดิม ถ้าเป็นเรื่องที่ร้ายแรงที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของพี่น้อง ประชาชนหรือว่าความมั่นคงของประเทศ เขาก็ต้องใช้วัดพระเปิดและอาวุธปืน กรณีการ ไปเพิ่มโทษมากขึ้น ทั้งโทษจำโทษปรับมากขึ้น จำนวนเวลา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าเราใช้ อาวุธปืนตามร่างเดิมก็เหมาะสมอยู่แล้ว เพราะเลื่อเกราะก็เป็นอาวุธสงครามนะครับ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราได้ป้องปรามหรือว่าได้เขียนกฎหมายลักษณะเช่นนี้ ไว้ ก็จะเป็นการเกรงกลัวต่อผู้ที่ก่ออาชญากรรมหรือผู้ที่เป็นอาชญากรของประเทศเรา เพราะว่าสถานบริการกรณีการก็เขียนชัดเจนเหลือเกิน หากทางป้องกัน ป้องปรามอะไร ต่าง ๆ ผมก็พิจารณากฎหมายมาหลายปีแล้ว กฎหมายฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมากมาย จนผู้อ่านอย่างผมที่เป็นสมาชิกฯ ก็งงเหมือนกัน แก้นั้นแก้นี้ เพิ่มนั่นเพิ่มนี้ ขยับไปหมด แต่ว่าเมื่อมาถึงตรงนี้น่าจะคงร่างเดิมไว้ ซึ่งวัดพระเปิดและอาวุธสงครามชัดเจนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นควรจะเขียนไว้ด้วยกันอย่างนี้ครับ เป็นที่เข้าใจได้ง่าย แล้วก็เป็นที่เกรงกลัว สำหรับผู้ที่เอาอาวุธที่คิดว่าร้ายแรงเข้าไปในสถานบริการเพื่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของผู้ที่ใช้สถานบริการและเจ้าของด้วยครับ ~~อันนี้ผมเห็นว่าร่างเดิมนั้นคืออยู่แล้ว~~ มีความเหมาะสมมากครับท่านประธานฯ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในวาระสามนี้เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมคิดว่าที่เขาเติมไว้นี้ เพราะว่ามันขาดข้างหน้าไม่ทราบว่าจะมีอะไร อาจจะเป็นอาวุธเคมีก็ได้ เข้าไปแล้วไปเปิดขวดเล็ก ๆ แล้วคายกันทั้งสถานบริการ ผมคิดว่าคณะกรรมการนั้นแหละครับ เราอย่าไปคิดว่าเราออกกฎกระทรวง อะไรที่เราไม่รู้เขาตอบไม่ได้ เปิดช่องให้เขาไว้เพื่อ โอกาสข้างหน้าให้เขามีโอกาสไปกำหนดจำกัดความของคำว่า อาวุธสงคราม ผมว่าน่าจะเปิดเอาไว้อย่างนั้น อย่าไปตัดเขาครับ ทุกวันนี้เขาไม่ค่อยกลัวปืนกลัวอะไรหรอกครับ โดยเฉพาะในที่สาธารณะและเป็นที่ยับ อย่าลืมนะครับท่านประธานฯ ทุกวันนี้สถานบริการพวกคาเฟ่ อาบอบนวด เฉพาะประตูที่มีอยู่ ๑ ประตู ท่านประธานฯ รอคคนที่นั่งเต็มที่ประชุมของเรานี้ ลองให้เปิดประตูเดียวแล้ววิ่งออกพร้อมกันใช้เวลาเท่าไร เขาหวังตรงนั้นครับท่านประธานฯ ผมถึงบอกว่า อาวุธเคมีเขาจะไว้ ผมว่าเขามองไปข้างหน้า ระวังเล็ก ๆ เปิดออกเท่านั้นเองคายกันหมดทั้งคาเฟ่เลย ยิ่งกว่านั้นครับ ยิ่งกว่าอาวุธปืนเสียอีก อันนี้ผมคิดว่าของเดิมมันเหมาะสมแล้ว เอาไว้ให้เขาไปประกาศเป็นกฎกระทรวงต่อไปข้างหน้าว่า กำหนดไว้ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ พวกนี้ห้ามนำเข้านะ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เนื่องจากเรามีเวลาจำกัดแล้วก็ยังเหลืออีกหลายมาตราอยู่นะครับ ถ้าที่ประชุมไม่ขัดข้องจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ ขณะนี้เรามีประเด็นที่เราจะพิจารณาได้ก็คือว่า มาตรา ๒๘/๒ ในมาตรา ๑๗ คณะกรรมการแก้ไขในวาระสาม โดยตัดคำว่า “อาวุธสงคราม” ออก แล้วเพิ่มอัตราโทษขึ้นมา ท่านมนตรี สันทวิชัย คณะกรรมการเสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็นให้คงคำว่า “อาวุธสงคราม” ไว้ ส่วนอัตราโทษเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ ถูกต้องนะครับ ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้อภิปรายแสดงความคิดเห็นขอให้คงร่างเดิมไว้ด้วย มติที่จะถามก็คือว่า ถ้าหากเห็นด้วยกับการแก้ไขกรุณาความเห็นด้วย ถ้ามีความเห็นให้คงร่างเดิมไว้ก็ ไม่เห็นด้วยครับ ขอเรียนเชิญท่านที่อยู่ข้างนอก

๕๘

๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุภาวกรรม ๒๘/๒

ได้กรุณาเข้ามาลงคะแนนด้วยครับ ถ้าเห็นด้วยกับการแก้ไขกฎหมาย เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วย
ที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ ไม่มีท่านใด
มีปัญหาในการลงคะแนน ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๓๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗๔ คะแนน งดออกเสียง
๑ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๑ คะแนน เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม ถูกต้องนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

- ๒๕/๑

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเป็นผู้สงวนในมาตรานี้ไว้ แต่ผมดูนาฬิกาแล้วก็เที่ยงนะครับ ก็เห็นใจครับ ก็ขออนุญาต ถอนนะครับ ขอบคุณครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่าเราได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบแล้วนะครับ จะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นควรให้แก้ไขตามที่กรรมาธิการได้ดำเนินการไปแล้วหรือไม่ นะครับ หรือว่าจะเห็นควรให้คงไว้ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่จะเข้าวาระที่ ๓ ท่านประธานฯ ไม่ทวนถ้อยคำห้อยหรือครับ แก้คำผิด ตก เต็ม ไม่มีหรือครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอประทานโทษครับ ผมเร่งรัดมากไปครับ เชิญพิจารณาในเรื่อง ถ้อยคำ เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ที่พยายามไม่พูดในมาตราสงวน เพราะต้องการพูดเรื่องถ้อยคำนี้ครับ มีคำ ๆ หนึ่งที่เข้าใจว่า สมาชิกฯ ท่านคิดใจมาก ก็คือคำว่า “ผู้บำเรอ” อันนี้ผมคิดว่าถ้าเราตัดคำว่า ผู้บำเรอ ออกนี้ เหลือเป็นถ้อยคำที่ค้อมานี้ ก็น่าจะอธิบายความหมายได้เช่นกัน แล้วก็ทำให้ที่ประชุมนี้ มีความสบายใจขึ้น ที่ผมพูดเช่นนี้ มิใช่ต้องการจะข้อนประเด็นนะครับ เพราะว่าความหมาย เดิมนี้ในคำว่า สถานบริการ ข้อ ก. นะครับ ผู้บำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้านี้ ถ้าเราตัดเหลือ เพียงว่า “ผู้ปรนนิบัติลูกค้า” นี้ก็จะให้ความเท่ากันครับ เพราะคำว่า “บำเรอ” ในพจนานุกรม ก็มีความหมายว่าเป็นผู้ที่ปรนนิบัติให้ลูกค้ามีความสุข ก็คือความหมายเดียวกัน ถ้าเราตัดคำว่า “บำเรอ” ออกนี้นะครับ ก็จะเหลือเพียง ผู้ปรนนิบัติลูกค้า ถ้าคำอย่างนี้ได้ พวกเราทุกคนก็จะ สบายใจด้วยกัน ไม่ทราบว่าการกรรมาธิการจะเห็นด้วยหรือไม่ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ตัดคำว่า “บ้ำเธอสำหรับ” ออก ก็จะเหลือเพียง “ผู้ปรนนิบัติลูกค้า” ถ้าเป็นเช่นนี้ได้ก็ขอบคุณ
ครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ สิ่ง
กรรมาธิการกังวลใจนี้ นะครับ จริง ๆ ก็คือไม่ต้องการให้มีคำว่า “ผู้บ้ำเธอ” เหมือนกันครับ
เพียงแต่ว่าไม่มีคำอะไรที่พิเศษที่จะชี้ให้ได้ว่า ผู้ปรนนิบัติลูกค้านี้พิเศษกว่าปกติอย่างไร
ถ้าหากใช้อย่างที่ท่านว่านี้นะครับ ก็กลายเป็นว่าพนักงานเสิร์ฟธรรมดาที่เป็นผู้ปรนนิบัติ
ลูกค้านะครับ แล้วคิดว่าเป็นสาระที่ได้ผ่านไปแล้วนะครับ ผมว่าแก้ไขด้อยคำแล้วกันครับ
จะได้ผ่านตรงนี้ไป แต่ตรงนี้ก็เลยความกังวลนะครับว่า ที่เราได้แก้ไปนั้น ในการทำประวัติ
อะไรถ้าเป็นที่เสียหายนี้ ห้ามเจ้าหน้าที่บันทึกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : จบวาระ ๒ ใ้ นะครับ เชิญกรรมาธิการอีกครั้งครับ

นายโกมล จิรัชยสุทธิกุล (กรรมาธิการ) : ขออนุญาตแก้ด้อยคำในมาตรา ๘
ซึ่งแก้มาตรา ๔ ทวินะครับ ในบรรทัดสุดท้ายอ้างถึงมาตรา ๑๖ (๑) ขออนุญาตเดิมวรรคหนึ่ง
เข้าไปนะครับ เป็นมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๑) เพื่อให้สอดคล้องกับตัวร่างที่เราแก้แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : พันตำรวจเอก ไพจิตร ครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ครับ ผมอยากทบทวนเรื่องคำว่า อาวุธสงคราม
เมื่อกลับมามีใหม่ ผมอยากให้เรียนถามคนที่เคยทำหน้าที่อัยการก็ได้ว่า เคยฟ้องข้อหา
มีอาวุธสงครามหรือไม่ครับ ข้อหานี้เพราะคำว่า “อาวุธสงคราม” นี้ จริง ๆ แล้ว
ไม่ทราบว่าเป็นอะไรจริง ๆ เพราะไม่ทราบว่าความหมายอยู่ที่ไหนนะครับ อันนี้เพื่อความ
ชัดเจน เพราะว่าทำออกมาแล้วต้องให้ใช้ได้ ตั้งข้อหาไม่ได้ครับ

๖๒

พ.ร.บ. ๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ละโม ๓๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผ่านไปแล้วนะครับ มีประเด็นอื่นใหม่ครับ เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๑๗ ที่แขวนเมื่อสักครู่นี้ ที่มาตรา ๒๘/๕ ถูกตัดไปนั้นก็แก้ไขให้สอดคล้องต้องกัน เป็นว่า มาตรา ๒๘/๓ และมาตรา ๒๘/๔ ตัดคำว่า "และมาตรา ๒๘/๕" ออกเพื่อให้สอดคล้องต้องกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมรับทราบนะครับ คงจะจบในวาระที่ ๒ ใต้นะครับ ค่อยไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓ จะถามมติอีกครั้งนะครับ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม จะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของกรรมการ หรือเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรที่ให้คงร่างเดิมไว้ ถ้าที่ประชุมเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งวุฒิสภาได้ดำเนินการแก้ไขไปแล้วก็เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบ หรือให้คงไว้ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎรก็ ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๑๑๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๑๒ ไม่เห็นด้วย ๗ งดออกเสียง ๔ ไม่ลงคะแนน ไม่มีท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติครับ โดยที่คณะกรรมการมีข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะขอลงมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ซึ่งหากที่ประชุมเห็นชอบด้วยก็จะได้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไป ขออนุญาตที่ประชุมถามมติเลยนะครับ ถ้าที่ประชุมเห็นด้วยก็กรณาคัดเห็นด้วย ถ้าหากว่าไม่เห็นชอบก็กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

๖๓

ว. ๑๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ละไม ๓๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๘๕ ไม่เห็นด้วย ๑งดออกเสียง ๔ ไม่ลงคะแนน ๗
ขอบคุณท่านกรรมาธิการครับ มีวาระตั้งกรรมาธิการร่วมกัน เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ก่อนที่จะมีการตั้งกรรมาธิการร่วมกัน ผมใคร่ขอเสนอการตั้งกรรมาธิการซ่อมแทนตำแหน่งกรรมาธิการที่ว่างลงในคณะกรรมการการคลัง เนื่องจากว่าคณะกรรมการการคลังฯ ท่านรองประธานฯ สุชนลาออก ตำแหน่งว่างลงทางคณะกรรมการการคลังฯ ได้แจ้งมาว่า ได้มีมติเลือกท่านวิกรม อัยศิริ เป็นกรรมาธิการในกรรมาธิการการคลังฯ ขอที่ประชุมรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

- ๓๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมรับรองถูกต้องครับ มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าเห็นชอบครับ กรรมการร่วมกันครับ เชิญท่านพรหมจารีครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คณัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. จำนวน ๑๒ คน ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถือว่าเห็นชอบครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : ขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการร่วมกัน

๑. นายแก้วสรร อติโพธิ
๒. นายณรงค์ นุ่นทอง
๓. นายถวิล ไพรสณฑ์
๔. นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
๕. นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์
๖. นายมนัส รุ่งเรือง
๗. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
๘. นายเสรี สุวรรณภานนท์

๘. นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์

๑๐. นายพนัส ทศนียานนท์

๑๑. นายวิโรจน์ อมตกุลชัย

๑๒. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี

ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถือว่าเห็นชอบครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ เรามีเวลาอีกนิดหน่อยนะครับ มีเรื่องด่วนที่จะนำเรียนหารือที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ โดยประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาผลดีผลเสียของการบริโภคพืชกระท่อมเพื่อเป็นแนวทางในการเสนอว่าควรยกเลิกพืชกระท่อมออกจากยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือไม่ แจ้งว่ากำหนดเวลาการพิจารณาดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่คณะกรรมการยังมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาศึกษาและรับฟังข้อเท็จจริงจากหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาศึกษาพอสมควร จึงขอขยายเวลาการปฏิบัติตามภารกิจที่วุฒิสภามอบหมายต่อไปอีก ๖๐ วัน นับแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 เลขรับ.....
 วันที่ 19 มี.ค. 2546
 เวลา 14.00 น.

ที่ ๑๖๑๒/๒๕๔๖

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม.๑๐๓๐๐

๑๓ มีนาคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาผลดีผลเสียของการบริโภคพืชกระท่อมเพื่อเป็นแนวทางในการเสนอว่าควรยกเลิกพืชกระท่อมออกจากยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือไม่

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาผลดีและผลเสียของการบริโภคพืชกระท่อมเพื่อเป็นแนวทางในการเสนอว่าควรยกเลิกพืชกระท่อมออกจากยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือไม่ โดยมีกำหนดระยะเวลาการพิจารณาศึกษา ๑๒๐ วัน นับแต่วุฒิสภามีมติมอบหมาย ต่อมาคณะกรรมการได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๑๘๐ วัน และประธานวุฒิสภาได้พิจารณาเห็นสมควรให้ขยายเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ นั้น

เนื่องจากการพิจารณาศึกษาข้อมูล และรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลกระทบของการบริโภคพืชกระท่อม คณะกรรมการวิสามัญได้รวบรวมจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้รับมีความหลากหลาย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำข้อมูลมาเรียบเรียงจัดทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา ให้แล้วเสร็จตามกำหนดระยะเวลา คณะกรรมการวิสามัญจึงเห็นสมควรขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าวออกไปอีก ๖๐ วัน ทั้งนี้ นับแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

เลขาธิการวุฒิสภา

๓๕๔๕
 ๒๕๕
 (๓๕) น.

การประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๘๒ , ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๑๓ / โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๑๑

กลุ่มงานบุคคล
 ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
 วันที่ ๑๔ มี.ค. ๒๕๔๖
 เวลา ๑๕.๓๐ น.
 สำนักการประชุม

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

Legislative Institutional Repository of Thailand
 วันที่ ๒๐/๓/๒๕๔๖
 เวลา ๑๕.๓๐ น. ส่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอความเห็นชอบที่ประชุมครับ ท่านมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
เมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าเห็นชอบนะครับ

เรื่องที่ ๒ คณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติ
หน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แจ้งว่ากำหนดระยะเวลา
เรพิจารณาเรื่องดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๖ แต่คณะกรรมาธิการ
มีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาศึกษาและรับฟังข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
จนถึงจะต้องศึกษากฎหมายฟอกเงินเปรียบเทียบกับต่างประเทศเพื่อการยกร่างรายงาน
เรพิจารณาศึกษา ต้องใช้เวลาในการพิจารณาศึกษาพอสมควร คณะกรรมาธิการจึงขอให้
ประชุมนี้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาการปฏิบัติภารกิจตามที่วุฒิสภามอบหมายออกไป
๓๖๐ วัน นับแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

๑๔๑๒ / ๒๕๕๖

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๑๘
วันที่ 20 มี.ค. 2546
เวลา 14.05 น.
ส่ง สำนักงานการประชุม

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗๐ มีนาคม ๒๕๔๖

ขอ ขอยายเวลาการศึกษา

ทบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖
โลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษา ติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน วุฒิสภา โดยกำหนดเวลาพิจารณาศึกษา ๖๐ วัน นับตั้งแต่วุฒิสภา
อบหมาย โดยอนุมัติให้ดำเนินการนอกสมัยประชุมได้ด้วยนั้น และคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ขอ
ยายเวลาการศึกษาไปแล้ว ๓ ครั้ง โดยจะสิ้นสุดในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๖ นั้น

เนื่องจากระยะเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวคณะกรรมการวิสามัญฯ ยังไม่
สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ ด้วยเหตุผลที่คณะกรรมการวิสามัญฯ
ต้องรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงจะต้องศึกษากฎหมายการฟอกเงิน
เปรียบเทียบกับต่างประเทศ ดังนั้น การยกร่างรายงานพิจารณาศึกษา ติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติ
หน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงต้องใช้ระยะเวลาการศึกษา
พอสมควร คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงใคร่ขอยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๖๐ วัน
ามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๙๒

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เลขาธิการการประชุมวุฒิสภา

๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖

.....

..... น.

วประชุม

สำนักกรรมการ ๑

ท.ร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๐, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๓๕

ท.ร.สาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๐

กลุ่มงานนิติ

รับที่ ๕๖ / ๒๕๔๖

วันที่ ๒๐ มี.ค. ๒๕๔๖

(นายศักดิ์ กอแสงเรือง)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
ศึกษา ติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่
ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๓๐๙ / ๒๕๔๕ วันที่ ๒๐ / ๓ / ๔๖

Legislative Institution of Thailand

สำนักงานเลขาธิการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
สภา คนที่สอง) : ขอความเห็นชอบที่ประชุมครับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
สภา คนที่สอง) : ถือว่าเห็นชอบครับ

เรื่องที่ ๓ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาบทบาทและการดำเนิน
กรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน แจ้งว่ากำหนดเวลาการพิจารณาเรื่องดังกล่าวจะสิ้นสุดลง
วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๖ แต่คณะกรรมการยังไม่สามารถพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จ
ยในระยะเวลาดังกล่าวได้ ด้วยเหตุที่คณะกรรมการจะต้องพิจารณาทบทวนข้อมูล
รายงานการพิจารณาศึกษาอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน
จะต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาพอสมควร คณะกรรมการจึงขอให้ที่ประชุมนี้
กรุณาพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาการปฏิบัติภารกิจตามที่วุฒิสภามอบหมายออกไปอีก
๖ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

๑๖๓/๒๕๕๖

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๖

ขยายเวลาการศึกษา

น. ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕
นาญัตติ เรื่อง ขอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมการวิสามัญศึกษาบทบาทและการดำเนินกิจกรรม
รพัฒนาเอกชน ซึ่งนางสาวบุษรินทร์ ตริยะไพรัช กับคณะ เป็นผู้เสนอ และมีมติตั้งคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา
ยกำหนดเวลาพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน และคณะกรรมการวิสามัญได้ขอขยาย
พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑๘๐ วัน ซึ่งระยะเวลาการศึกษาจะสิ้นสุดในวันที่
คม ๒๕๕๖ นั้น

เนื่องจากคณะกรรมการวิสามัญยังไม่สามารถพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา
ด้ ด้วยเหตุที่จะต้องพิจารณาทบทวนข้อมูลในรายงานการศึกษาอย่างละเอียดรอบคอบ
ถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน ในการนี้ คณะกรรมการวิสามัญจึงใคร่ขอขยายเวลาการศึกษา
ก้าวออกไปอีก ๓๐ วัน ทั้งนี้ นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(วิชา ศิริธรรม)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

ศึกษาบทบาทและการดำเนินกิจกรรมขององค์กรพัฒนาเอกชน

เลขาธิการวุฒิสภา

๑๖ ๐ ๒๒๕๕ ๑๕๗๓

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถือว่าเห็นชอบนะครับ

คงจะดำเนินการประชุมมาพอสมควรนะครับ สำหรับวันนี้ขอปิดประชุม
เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณทุกท่านครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	สมบูรณ์	จำกระแสร์
สรยุทธ	ปลื้มถนอม	อังฉริยา	เอี่ยมโอษฐ์
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์	นนทพร	แก้วมะเริง
ศรีอนงค์	นิสกา	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะภัก	เปล่งฉวี	ศรินทโร
สิริวรรณ	โชติพันธ์	อภิญา	นพเก้า
วิมล	แจ่งอัถตะ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงศ์
ภาวณา	ภักฉัตรทัน	จิตติมา	แก้วงาม
พนิดา	อิศโร	สุชาดา	ภมระราภา
ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
มิ่งขวัญ	พืงรัตนะมงคล	ลำรวม	ผลประสิทธิ์
ภชณี	คงสมจิตต์	รุจิรา	เนตรบุตร
วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ	สุภาภรณ์	มาลัยทัต
วรรณุช	ทรวงแสง	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
อรนิตย์	ฤทธิมัต		

กลุ่มงานชวเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติคความมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัช ฮมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน สุภसारสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษากฎหมาย	
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษากฎหมาย	
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษากฎหมาย	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

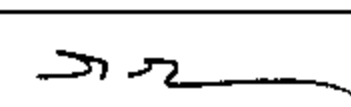
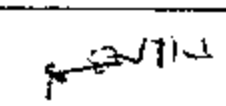
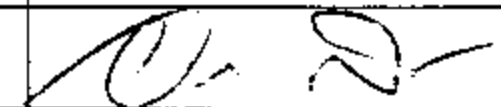
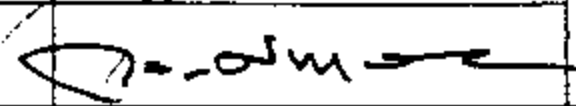
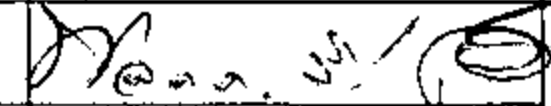
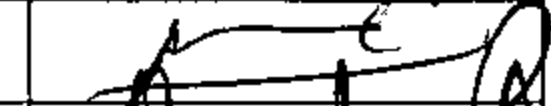
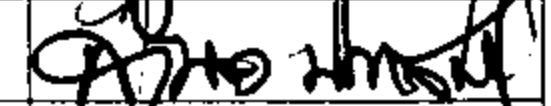

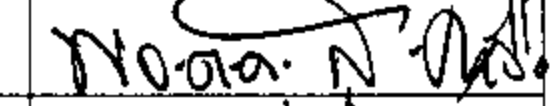
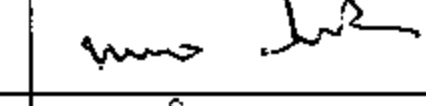
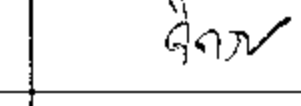
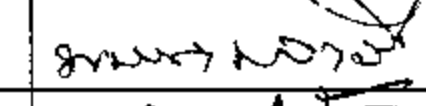
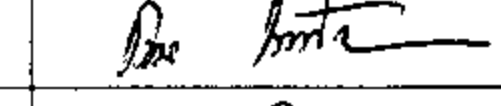
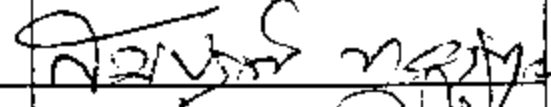
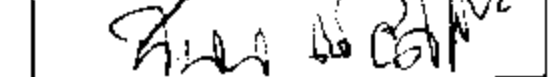
วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ประธานวุฒิสภา

LIIRT

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัย อมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สวงนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน สุกสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษากฎหมาย	
๘.	พลตำรวจตรี อัมพล งามจิตร ที่ปรึกษากฎหมาย	
๙.	พลตำรวจตรี สยาม กงเมือง ที่ปรึกษากฎหมาย	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายฉาว เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT